

نار بجبهه الصبيان في العرب الميثم سبل كه زين را بگویند
جمال و این دروغ **المان** انیم ننگ المان سبک المان
ناباک المان زمره منی المانستان بیمارستان المان زنبور و مازن
قبیله من نیم و الموزن في العرب اربعة مازن قيس و مازن
ربيعه و مازن اليمس الماعون الخه ممکن باشد عاربت مازن جون
دیکه و تاده و لاش زنه و يقال هو منافع البيت و يقال هو الزكوة و
يقال هو المار الماهن خادم المبطن بار یک شکم المبطان کلان شکم
المان بوست و گوشت ماره و جای سخت و مرد با قوت
و استبری بر زیر بر المنون و المتان ج المتین استوار المان انکول
نگاه نوازند داشت المشافن هم زانو المندک بسیار گوشت لیسان
الحسن سیر و يقال هذا الکبح نای بلا بدل المجنون دیوانه و يقال مجنون الطی
دون الجن المجن حوکان المخص قفل و نبیل المخص دار کسبیا المخص است
دان المخص خرما که در بهر ریخته باشد **المخص** مرد در رازی
من ابام العرب و هو جبل المجنون در دینی گرفته المدان آب
سپتا این ورزه یوم منجن روز تاریک از صیغ المدان مشککین
و آب خور آب شسته و نشسته که در میان دیگران باشد المدهن روغن
دران و مخاک بزرگ که در روی آب است در کوه المدهن بنده لانه لانه
العله و الامه مدینه و المدهن و ام دران و المدهیان بسیار و ام يقال للموم
هم عاملان و احد اذ استوف اطلاقهم المدان تیر نار نرم الواحده من

خانه المیزبان مهرنغان المیزانه جماعه من ريان الذرازه نیز المیزبان
جای رگسزانه منی سبب حتی قبل مرسل الانسان من فغان احتو
رجل من فغان و سمره من فغانه قبل لا یستعمل الا فی الذرازه و قال بعضهم
بستعمل المیزبان تقاره المیزبان بستان نوزک المیزبان کان بایک نوع
و من اسرار الرجال المیزبان ابر الواحده منزله حب المیزبان زاله المیزبان موی
شتر المسک بستان المسک بستان سبب سبب سبب اسم موضع
سحر اب کرم المعن باوه المسک ارامکاه المسکین بجماره و بیج المیزبان
نان روضی بخت المسکون سنان نیز و مرد و در زوی المیزبان نوعی
از حرا و فی المثل بعله الورشان تا کلا الارب المیزبان المیزبان
بیم که بستان چهار باری مردن کشته شود و لا یشی مصانته المیزبان
شغری که بیت اول و در بیت دوم شود المیزبان غالبه و روضی
المیزبان انکه فرود تر از جای بلیف باشد بمیزبان المطعان نیزه زن
المیزبان مکرر المیزبان اسان و اندک و المعن دراز و کوتاه و اندک
و بسیار معن من اسرار الرجال المعان جایگاه المعان میزنه معان
اسم و تفسیره و اسع المعده المعدن سر که کل شی معان النشی حیش
یکون اصله المعطن معدن کاه شتران نیزه و یک کاه المعان سخی کوا
المعوان مردی که مرد و از بسیار باری کند المعین جامه یا شمشیر و سگ
بها چشم المعین ابی که می بیند چون مرد و المعان جامه و المعین
المیزبان بالعين المعنی بزرگان و ابی که نرم باشد از پوسه شتر

المغضن روغن نجسته برته مغربان الشمس وقت غروب المغضن زنگار
الذي يتفطن في كل شئ المغضن جامه و نك و باره زعفران مغضن الطاجيرين
بموتد ابرو المغضن خانه سوار المکان جابگاه الاكسمة باعته المکدن فربه کمان
کرم قبل لا يستعمل الا في النداء وقال بعضهم يستعمل المکان بنت المکدن سوار
که در شکم خایه بسیار دارد و يقال مکین و مکان الملايين الملبس کالبد خشک
الملبس خشک زن الملبس و زاب الملبس انکه از شیر خوردن در وی شفا یفت
ظاهر شده باشد الملبس انکه از غلستان چهار یا به مرد تا که سکه روز نذر شد
المقطان الحق قبل لا يستعمل هذا الا في النداء وقال بعضهم يستعمل حرفه غیر
النداء مکان مرد فرومایه و الا نشی ملکفاته المسن بزینین الملبس بکوار
سخت المنشی کنده المخبول جرح و المخبول و دلاب الملبس جی جاعه منون
اسم موضع المنون روزگار و مرکب يقال لا اکملک الا المنون ای اخر الدهر
و اذا ارید به الدهر فهو مذکر المبین مرد ضعیف و جامة کهن و کرد الموت
که کودک نکون سار زاید موتان الفزاد مرد مردم الموقان مرکب الموقان
انکه جای ندارد الموقن بزک خضاره المودون و المودون مرد نزار موزان
الموطن الارامگاه و جای حاضر آمدن اندر حرب الموقن
جای امون گردنده و یا و در اندر الموقن نزدیک نیم شب مهال
من اسماء الرجال و هو اعجمی المبین غلار و مست يقال انه مبین و حین ای
ضعیف البنیان زله که بکمان همیشه نکون سار زاید المیدان میدان المیزان
تراز و المیزان من اسماء البروج المیزان زله که باوی قار که در عید است
امکان اسم

۲۵۲
میسان اسم کوره میسون اسم ام زید المیمون مجسته میمون البقینه
مبارک اسم ابهمون انکبین المهر و سنک سید تابان که در روی آتش
باشد و نوعی از ریاضین الواحد مروه الم کو حوض بزرگ المشن در روی
کار المطوش خرماء المطاط جماعة و فلان مطوی ای ضاحی المعوضما
الکوموراج دوتاه خرکوش الملوان نشین در زیر المهور شیه شک رب ناک
و شیه تنک و مر و ارید و مهوری من العرب و فی المشل اخینقی من
سلخ مهوره المایله زین که در روی نشیه باشد المانه آن سوی که در روی
ایند المانه حرمت الماثره کردار نیکو الماثره المکرمة لانها ترکاکری تذکر
المسانله جبرایع پایه الماده زیاده کل شیئی یکون ماد الغیره المادیه مهمه
المادیه درم نرم و فراخ المهره حاجت و فی المشل ماریه لافقاوه المازنه
الذی مفر من الذین یعلمون الماره قوم ره کردی الماروزة ضرب
من البقول ماریه من اسرار النساء و فی المشل خذنا و لوی فطی ماریه الماسحه
بشانه کننده ماسحه رجل من الازد و هو اول من عمل القسی لندک
قبیل القسی ماسحه الماسره سیرستان الماسوکه زلاکه کرانه اندام برند الماسه
معروف الماشیه استوروزن بسیار فرزند کل مال یکون سالمه الفیل
والقیه من اول و شاة و بقرنی ماشیه کثیره الولد الماضیه دروی که بحکان
را کیه و تمام فیه من کتب العین الماکه سرد و کونه الماکه بفام الماکه
سکسکه که میان وی و میان داغ پوشک شکسته دارا مایه سرلی
دو پوشش الماکه بیکاه الملون جماعة علی غیر قیاس المایه سنکله و لابنه

و بها سمیت المرأة ما و به کاها نسبت الما مار و هو الدلق و قال العفة
 افضلها من الانارة و هو نور الشمس فلع هذا اسمها غیر اصلیت الالهة جا
 بسیار آب المیده خوان از استه مایه همدیاست رماهی و منون جمعة
 المباه انجا که فردا نیز المباه انجا که شش کنه اند المبار که کندم در از خوشه المبله
 المبار که شش بلف المله تمام خلق و انکه نیک نرم باشد المخله نخل کنه المبله
 کام را المبله نیکوی المبله قلم تراش و دس دوک را المبله ابر بارقا
 لمبصره روشن المبصره المبطله بالینه المصدق ترة زار المبله قطع المبله
 جای بول لقال کثره الشراب مبله المته زمينه که بسوی باز کا زوند
 المته طعام تخمه کنه المته دینه کوسیندی که از بالا در افتد و میرد المته
 مایه بلخ بهی ازاد و منفعة و بر خرداری و هی الاسم للمتع و منه متعة
 الطلاق و متعة الحج المتعة عرب نه خالص المتفحة سبکستان المتلا حمة
 سر شست که از گوش نکند و بسحق برسد المبله ماده شسته که شش
 البس میرد و المته کوش شست طازه المته زمينه که در و میخ شونده القایه
 جای باز شست و انجا که آب شش بالستد المته ابدان المبله کنه
 المثلثه زمینی که در و روباه بسیار باشد المته زنه که شویان بسیار
 مرده باشد و ان زنه که گوش و وزن دارد و جراح المثلثه نگوشتی عیب
 المثلثه بدن دال المته رسن و المتهای در مینی و قال یاع و یعا
 مثلوبه ای بلا استشا و المثوبه بادش المثلثه المی جة قنار جزی المی
 کوار استان المی جة کرسنک و می جة من اسماء الرجال المی جة معظم راه المی جة

بدن کند المخبنة مرغی که ببندند و بر نشینند و آن منتهی است المخبنة
سزاوار المخبنة زنا محکم خلق المخبنة در اس که بدان سبب برانند المخبنة
مردی که در سبب داند که از راه المخبنة راه آسمان المخبنة زنا باشد
المخبنة بیل جوین المخبنة کفایت و مجازة من اسما و الرجال المخبنة انما که طیب
بکبر از دست المخبنة در سبب المخبنة احق المخبنة زن بلند زبان
المخبنة پیوسته در کشته فحل لقال الصوم مخبنة المخبنة زمینی که در روی خانه
و کشته در روده باشد و صحیفه که در روی نویسد المخبنة المخبنة دیوانه
و زمینی که در روی بریان باشند المخبنة سبب منع وزن مع المخبنة معروف
المخازنه میوند کف و اندرون کوشش و نقصان و صدق المی که کارگاه المی
بشت تازه و جرح جاه بزرگ کلان باشد و بانشتر کرد و المی اجماع محبت
المی کلا هیئت و کند لک جمع علی المی المی المی و اجازة المخبنة المخبنة ملاک
قال الازهری لقال للانا الذي يجعل جری بعد جری المخبنة میان راه
المخبنة میان بند المخبنة شیشه حجام المخبنة دوکان و جایگاه حجامه لوبت
قال محراه لک ای مقبنة المخبنة کشته از المخبنة کشته ان المخبنة
شانه سبب المخبنة در در اس کیا بر المخبنة سنبوسه المخبنة زمین
سنگ ریزه ناک المخبنة زنا که خاک معدن جمع کند المخبنة زن با راس المخبنة
کوثر خانه امراة محلوطة المطازنة امواره لوبت المخبنة معروف المخبنة
کوسپندی که شیر بدوشند از بهر فروختن نایبانش بزرگ المخبنة
حق کننده المخبنة معروف المخبنة القدر و الراجا فاذا قبل المخلات نمی

القدر والرجى والسفرة والناس اى من كانت عبية هذه حد حريق المحقة
زده كنه فرزند ابله زاید الیاء المحققات شیهما که در برابر بنایه المحققه فاده
استوار خلق المحلقة دست نانه علاج الحمة اقتباسه نیک الحمة زمین برنگ
المحده مستایش المحنة معروف المحوطة بادشمال لا یصرف ولا یزعلها الالف
واللام ويقال حرکت الارض محوة اذا طبقها المطر المحوطة زمین بازبانک
المحوة جوارب المحوطة جاروب المحیة مثال المحرة المحیفة المحرقة الق
نشر فیها الحالیض المحنة مغرور المثل سدا اجبار المحنة عرقاب
المحاسة جوی در رفتن آب المحافنة ترس الخیفة خیانت المحیة زن
پرورد المحنفة بلبدی المحنة من المحنفة تنورستان المحنفة کفیه مطوارة
المحنة بالنسب سر المحنة زن پرورد المحنفة فلاحن المحنة لا است
المحنة جنری بر کزیده المحرة ابنا نه ومقوضا المحنة بوستان وراه در میان
درختان المحنفة ازاد فرج مودراز وقد نبی عنها ما خود من السبعة يقال
غیش مخزله ای واسع بعد المحنفة احق محرمه من اسماء الرجال المحنة مخزولة
ریش کشیده المحنة زمین که در وی حرکتش المحنفة آنچه در دست ازها
وجز آن المحنطة یکس الکفتک المحنفة زمین سبک خراج المحنقة دره المحلاة
نویزه المحلقة بید استان المحلقة سزاوار المحلوجة تیره ردید جبر است
المحنة کوسپند سفید سر المحنة جاروب المحنقة کوسک المحنة بین
وآبوشن از بالا بسوی راه و در سر راه بند المحنقة قلاده کلونبذ المحیلة
کان وایر امیدوار المحنة معروف المدة ستم المدة یک درشتن از دروا

المدرجة كوسبندی که باره از کوشش بریده باشد و از رنجته المکرسته
خرشکاه المرامته می المرمته زمین که در روی خرس باشد از رنج مرتبه
کثیره الدیار و مدرسه المراسا به المرافقه جای و باغته کردن المدرجه کلابه
المدرسته معروف المدره سخی کوی قوم المدرجه جای رفیق و زمین که در
در ارج بسیار باشد المدرعه بهیبه بنجین مدر که لقب عمر بن الباس
لمدرعه مها المرفاهه اشتر بسیار اشتر المدرسته اشتران بسیار رسم
المدرسه کوبک و النجی بدان خرم نرم کنند المرفقه کوشواره المدریه جیستان
المدریه کمارد قصاب و تیزی کار در المدریه نثارستان المدرین والمدر
جماعة و يقال للعالم بالامور ای مدرینتها والمدرسته اسم مدریه رسول الله
عليه وسلم خاصة والنسبة اليها مدره واما المير و نحوه فلا يقال الا مدر الماربة
زمین که در و کر باشد المذاقة مزه جزی المذبة مکس لان ناقة مذكرة
اشبه الجمل في خلقها المذلة خوارى وعین المذلة مزج المذمة نكوش المذمة
خدمت المذرة قوت و کشن مرة من اسما والرجال فيكون يكنز المذرة ايضا
كثرة ابليل عند المرأة زن النساء والنوة والنموان جماعة المرأة آية
المرأة النجا که چشم بر روی افتد از روی المرأة زهر و تلجی المرافقة النجی از روی
نشانه کردن فرود آید المرافقة جای غلیدن مسقور والمرافقة الاثان القه لا
تمنع من الفحولة المرافقة النجی از روی بهفتد از پوست نوید والمرافقة الحلاء
القليل المرافقة ویدبان المرافقة باهر که بدان مار در اند المرافقة جارسوی بازار
المرفقة معروفه يقال هم في خوشه من المرم ای في افلاطهم والیتاس المرافقة کنزال

المرحمة فتناليش المرداة سكر نزه اسيا وسنك منجنيق وسنك که بدان سنك
بشکنند وسنك که سوسمار بدان خانه خود نشان کند و في المثل کما صيب غده
مردانه المردعة میان دو حجر کردن المردودة زن طلاق کرده المردية بطون
کوب المردية شلج که بنهند تا که کلان شود المردية لقيب المرسية
رسن از کتان المرساة لنکر کشته المرسعة مرد تباہ چشم المرسلة قلاوه
که در روی مودجه و خیران باشد المرسنة النجہ بدان آسینا زنده المرسنة خوی
اشته المرسنة انکشتوانه درزی و شیر انداز المرسنة والمرسنة والمرسنة
دوغ شیرین جو شیده و شیر نر المرسنة النجہ بدان خرمن نرم کند المرسنة
خشنودی المرسعة مرغ در از پای سفید اندام المرحمة زخم المرفقة بالشلج
المرفقة بایه نردبان المرفقة زمین بلند المرفقة خانه کمان المرسمة معروف
و یقال اجاب المرحان بالده والی المرامت تشانک المرامرة والمرمورة زده که
در وقت بر خاستن آینه لوبور والمرفقة باده طعام و صید المرفقة البراق
و المرفقة الاصول والملعب المرموة سنک الشلج زنه که سفید باشد المرموة باد
بیزن المرموة بایکالی که با ذیک سلع المرمورات زمین خوشک المرموری
جماعة المرمصة درجه المرمية سنک ستمور المرمرة رسن دان سخت تافته
و کرفج المرمرة خم خوش مزه و آنکه اندک است برش شده باشد المرمدة توشه
دان المرملة سرکین زان المرمجة بضاعة اندک المرمجة زان المرمدة معاله
المردعة بالشلج سر المزدلفة معروفه المزرعة کشت مندا المزرعة کوشه باره
و باره ازین و مری المزرلفة دیها که از یکموی درشت باشد و از یکموی درخت
المزنة المرمدة

وكانت المذلة معبى الغزير المذرة خور و فيماران المذرة ففيلة و
المذرة في كل شيء تمامه وكان المذرة قبيلة لقصير مذن و هي الصحابة اليها
المساء دورى را حوت بذلك لان الدليل يعرف التراب ليعلم
عناقه هوام عا حور و المسألة بخيل المسألة سوار المسألة يعقل الزيرى
المسألة و شنام المسألة انكش شهادة المسألة نجرستان المسألة
مثل المسألة المستى حنة موزف المسألة مارة بكسنة كارة المسألة
مارة كوى كيج ا و نجر خورده بارشد المستعربة عرب باخالص المشتقة
بفتح القاء و ضمها بوسيتين دراز استين المسألة التشل كاه و تورا المسألة
بيل المسألة جوبه كد بران التشل بيرون كند المسألة موزفة المسألة
و كيج المسألة بليدى المسألة خوشى و شادى المسألة جركاه اهلوان
المسألة موى سبنة نافع كان اقول الله صلا الله عليه وسلم دقيق
المسألة المسألة جركاه اهلوان المسألة جركاه اهلوان المسألة
و هى في الجود و الكرم و العرب يسمى ما تراه اهل التشرى و الفضل مساجى
لعيهم فيها و في التشل مشغلت مسغانى حرواى اى شغلنى الامورى
عن الناس و الافاضل عليهم سعادة من اسما و الرجال المسألة كرسنك
المسألة جارب المسألة نكرده و جائى كمرغ الخورده و يقال ان
لفعل سقطت الرجل عن رعدة الناس المسألة بخيل المسألة باره جبرى و
المسألة من الناس و الطعام و التشرى اى كرسنك الرمق و قال لا مسكوت اى
لا يعقل و بالفلان مسكوت اى قوة المسكوت دست برنجين از عايج المسكوت كرز

المسكنة بجارك المسكنة زلزلة بجاره المسكنة جوال وز المسكنة بجاره
 غم المسكنة سلاح داران المسفلة ناله وسفك که آید من هو ار کند
 مسبله من اسرار الرجال المسمة خامه المسماة مجرب که جواد
 یوشد در مکاه تا بالش لنوزد المسنة موزة المرجة عم فراسه
 المشهورة بالش مجربین سران الحالس لمور علیها ای یعلو و شرف
 غایغیه المشتهیه به مفاک المسبحة یکبو وموی که لوراشانه وعلاج
 فحالمیه راه المسبقة اندراه المشاة زنبیل که بوی خاککاه کشند
 المشارة کرده المشاشنه واحد المساش و مشاشنه الزکیة علیها
 الذی فیہ بظها وهو شرح منه المادو المشاطة معروفة المشاطو المشاة
 النجی از موی البتانه اید و مشافه الکتاب خالصه المشاة موی و مشافه
 ارض مشافه کثیره السار المشبله زلزله که نئی نکند از مهب باله که بر فرزند
 باشد المشاة رستان و قبل هو موضع الذی یشتوب فیہ المشتهیه
 و مشام المشیه زینیه که درخت بسیار رو باد مسجعه من اسما الرجال
 المشوطة نشاخ که نهند تا کن کوی کلان نشود المشخلة بالونه المشاة
 میان بند المشرة بشبهه خوصه تخم فی العصاة و فی کثیر من الشجر الام الحریف
 طها ورق و اعصان و حصه یقال احسن مشرة الارض ای بنا تمای
 برتها و مشرة اتباع مشرة المشربه مشربه مشربه بیروانه المشربه
 نام استر ان المشرة جای آب بارانها المشرقه و المشرقه اوقاب
 المشعلة معروف المشعلة مشعله ان المشرة آید که مردمان بسیار بر کرد

بستاند و قیل باشد منصرفه ای ممنوع و از دره القله المشقة ریح المشكاة
 روزن و در یمنه ناکند از المشقة با زی المشقة شتعدان المشقة کلیم
 در خوشن بجنه کنه نقطیه المشهورة معروف المشارة یوست که بجه اندر
 وی بود المصالة قطارة الحب المصورة جالوری که او بنشانه تیر کنه المصقة
 تن درست کنه یقال السفر مصیحة المصیحة جام شراب یقال رابنا
 هند الطعام مصرای بر دوا و اما اصبا الطعام مصدة ای مطرة المصدة
 بالش سرة المصرة شتر و کوفند که تیرش بدوشند تا بشنش بزرک
 نماید المصطبة جایگاه غیر بالف بعد از المصقة تمر العوسج السقا بالونه
 المصقلة نرداغ مصقلة من اسرار الرجال المصلا کالشرک المصلح مرفوع
 المصلبة ترفیا المصلبة الدایمة المصیقة تحوی بزرک که برای آب
 کشیدن کنه المصولة خاروب و خرمن المصویة و المصیبة مصیبت
 المصبة النجیة بدان صید کنه المصیبة بلاد المصاة عفة نرد و تاه المصاة
 النجیة و رانجی نند المصاة النجیة در درین بماند از طعام المصیبة و ده شتر
 اسوار المصبوحة سکرانش زنه سرخ الحماة جایگاه افتاب بر آمدن
 المصیبة النجیة بدان ابله از المصرة ریح و زیان المصیبة جایگاه زخم
 از شیمه المصیبة لطاف المصقة کوسفت باره المصنع من الجوارح صفاء
 و کذلک من الامور المصیبة یکه برخانه کمان زنند المصلة زمین که
 در و راه کنه یقال الارض مصلة و قلا مصلة و خرق مصلة الذکر و الانثی
 سوار و اطمع سوار و یقال ای اسم و لو کان نقابا کان یغیر الها المصنة

عاجزی المعجزة زن بزرگ مکه المبحر فی المحدث والمحدث معده
المحدث غوره خرم که نرم شده باشد المحدث عدل المحدثه عند المحدثه
وبری وقیل المحدثه الخیانتة وقیل العزم وقیل الاذی وقیل الاسم وقیل
الذنب ومعه الطیش کلهم درع قوم بلا علم اوقافهم بلا اذن الامیر
المعروفه جاکاه رستن قبیل الموضه مردان و معارف الارض ما غرت
منها الموضه حرکاه الموضه شبهه که ستور ازاد و ابرو ازاد و مان
در حرکاه و الموضه الذی ملئت عربیه الموضه نخنة روغن کران
الموضه به زرد محکم خلق الموضه بفرمان الموضات الشدايد الموضه
که ان نرم الموضه دست و مفا که آب بروی الشد و دروی
بدست و نام زمین بر ما و بمبت مفضله لانها تمسک الما و کا یفعل
الدواء البطح الموضه کشت الشرق الموضه سک شکاری الموضه
او از انش که او ربه دروی نهند شجاعان در حرب الموضه
مفضله الموضه یاری الموضه زندگانی و انچه بدان زندگانه کذا الموضه
آب تیره و رنگ محض الموضه سوراج در کوه الموضه مرکب و هلاک
الموضه عاقبه کار الموضه کل سرخ الموضه جماعه یقال هل عندک مغربه
خبرای خایسته خبر الموضه انکه نویسنده و نوشته باشد الموضه کجلیز
الموضه موی زیر لب و کبر بر دروی الموضه در شکم اشتران
از خور دن خاک الموضه الرسالة الموضه من بلد الی بلد الموضه
تبر تاسک الموضه کفایت الموضه مفا که از بهر که و صید رس کنند

وفي المثال من يحسن مقولة وقعت فيها المفيدة زنة كمن يوشع غايب من كذا
 يقال امره مفيدة كذا حفظ من العرب على انه مبدى القياس المفيدة
 باب زن المفازة بوزن المفازة كذا يحسنكم وسمت كوش
 وزونيك فراخ المقتلة دوك ولبة المعخرة من المفازة من كذا
 كذا استمر ان بكافا نكند وروا قوم المفازة بالقاف كانها الصم
 فهو من افترش الرياح اى وقومها مفرعة الكلب سميت لقرع الكلب
 اليه الصيد وقيل هى السماء لان الكلب يرفع راسه عند السباح اليها
 المفردة تنبأ به المفصلة زنة كمن حوزة قصدا وكند بها كمن المفردة
 كلب بركنة المفصلة كلوح كوب المفضاة انك راها كذا بول وحيه
 شدة باشد المفصلة زن بافضل وجواز المفازة دافع كمن برهوت
 افنى بود المفكرة بغاية فصيح المفياة سايه كاه المقابلة كمن مفدى
 بارى كوشش بريد ياشند ودريش لدريشه المقابلة مردار جنگ
 المفازة فرمان بردارى المقابلة كفا المقناة المقنونة خياردار المقناة
 مرد مبارز المقناة كفا لينة وارش زنة المقناة عصا يندعها الاناس
 عن لفظة المقدمة معروفة فى الامتعة المقدمة من كذا كذا يقال
 منطتها المقدمة وهى المشطة المقناة حوض اسيا راب المقربة خولج
 المقربة معروفة المقربة برده المجلس مقدم به القرش اى بود المقربة
 ويكر انذار ان المقناة سحنى بل المقسمة جايگاه كمن المقربة ان
 جوب كمن بوى جامه كمن المقصورة زن ردك والمقصورة هيت قوم

الامام في الصلوة لانها قصرت على الامام دون الامام وكل ناحية من الدار
 الواسعة معصورة ونافذة مقصورة على الصلوات المشربون لبنها المقفلة بسنت
 المقاضى جماعة المقطعة بجامه كونه وسميت الاراجين مقطعات لقصرها
 المقطعة الذباط والمقطعة الاشجار خر كوش المقعدة بجاه تمام بابت برده
 المقفلات الصفادع المقطعة بنين رار المقفلة بسياه وسفيرة بجم المقفلة
 سكت بدان قسمت كند در سفر المقفلة تابه المقفلة بهلاك جاي المقفلة
 كنجينه المقفلة فلم دران المقفلة جاروب والمقفة تنور كاو وكوفند
 المقفلة شبيه الجز من الحديد المقفلة سزاو الرقال هذا الامر مقفلة لذلك
 المقفلة والمقفلة اني ك انساب بران ينفذ المقفلة بجامه سرافقه المقفلة
 مشاهير موقوفه وسميت مكة لقلة الماء يقال انها تمسك ظلم بها اي مقفلة
 وهلكه المكادوة خواستكارى المكالة منراستى ان المكالة منراست المكينة
 الخيرة بروى طيشن افكند المكينة شتر جامه برافكند المكينة سرمة دران ا
 لكرمة نواخت وكرم المكروة الدراع الجيد لان صاحبه مكره بذلة وقيل
 الذي المكينة برزوب الملكة بالوا رب بجامه ويقال اعطى ملكته
 ركنيد راي جميته ركنيد المكينة سامان كان المقفلة استقامته كارو يقال النما
 على مكانهم اي استقامتهم وقامها يستعمل واحد المكينة جاروب
 المكينة اسل ك بدان داغ كند وروا المشل العير ليطر والمكرواة والنار المكينة
 شكالش بد المكينة فاكثر كرم ومال كرمى ترب المكينة دين المكينة تمام
 المكينة جافور الملاحه مكنتان المكينة باورام كتمان المكينة المكينة

حدیث الملقحة جادر الملقحة حرکاه بزرک الملقحة زمین که در درویش
بقال له مکه الملقحة لانها تملص من الیدای ترلف اللطاة سکت کیمیا
وی و میان بر پوست تنک ان یا شد الملقحة کف الملقحة سنک لغزاک
الملقحة الارض لا بتنعان فیها اثر و یقال الصعابة الملساء اللبنة ملقة
الملقحة بجه اشتراک اندر شکم الملكة بادشاهی و قد الحدیث لا یدخل الی
سوی الملكة المتکلمة قوم که بدست تنبور بندند ابو ملکه مرکب الال
الملكة تب کرم الملقحة بنیر زن المهدرة کار کل الممرعة لوکان الملقحة
عور و کشته الممثلة زن حکم خلق المشتة طلیئة قد عون فیها خشبات
کالا سنان بر علی الکلتان المعکة جای غلیتدن ستور الممثلة ساق
خلق الملقحة تنکدان الممثلة الملقحة ماله الملكة بادشاهی یقال عبید
مملکه و مملکه او بنده بادشاهی و مادر و پدرش المنة قوة المنة سیکس
ولغة مناه اسم صم کان لبعض العرب المن حنة توجه کاه المنارة
جریغ یا به و مناره المن مة کلیم شب بوش و جای مانند دکان المند
بالش المنهنة نرف الملقحة زن که فرزند نجیب زاد الممثلة سنک تقدیر
در آب افکند تا آب کرم شود الملقحة ستور عاریتیه دو شتاب
المخافة لراه اشتراک بالش الممثلة در تان زنند الملقحة لیشمال المند
فراخی اندر سخی الممثلة رای الممثلة مرتبت و منزل المنة و الملقحة
عصا الممثلة بر که که بر در زبان زنند الملقحة الممثلة کشته بار بار
بر کشیده الممثلة جای انکشته الممثلة ملوکاه الممثلة معروفة الممثلة

خبر نایه المنفعة خصلت نیکو المنفعة والنبوة ضعیف من المنفعة
شرف و استایلش المنفعة نشتر که بدان آنگنا بندستور را المنفعة
نقصان المنفعة و یکس نیکین المنفعة مرحله من منازل السفر المنقلة
شکستگ سر که استخوان بیرون کند از زوی المنفعة نشتر ان که عنوان
الشان بریده اوده باشند المنوثة ماده نشتر که رشتن امر حتمه باشد
المنوثة انکه بسیار منت هند المنهرا انجا که افکنند بر در سرای المنه
آرزو المنه ان ایام معلوم که نشتر بار گرفته باشد یا نه المنه حکم مرک
تبت المنه تباک المنا باین المنه پوست در اول سر است
و جای دباغچه کردن المنه مثل المنه المرأة لیساری آب المرأة
که از خون بخته باشند المولدة اشتران که ایشانرا از بهر نشانه اند
مرنه قیل ما جعفر بن ابی طالب رقی الدرعنه المرنه مانند دیو انکه
که در خنجر کار گیرد و سست که در سخن گفتن شود المردیه دخلة من الخ
خیل الموحدة بس بالان الموردة الطریقة الماء المور که جبری که بر بالا
نهند نه بر سر و ن ارض مورنه کثیره لا رتب اذن موسلة کوشش تیز
و باریک الموشحه رمزه که بعضی حلقه اش برنجین باشد الموشحه شکستگ
که استخوان بید کند الموعدة وعده الموعظة بند المولدة عنکوب والمولدة
اسم موصعة بنوک اذن مولدة کوشش تیز و باریک المولدة بیابا
المولدة زن بلایه کار المولدة اشتران که اول چراگاه ایشانرا از بهر نشانه
و بفال حسن مولته وجهته و علیه مولته من حسن و مولته المولته

مناک بر سنک که انجا بر کرد اید الموهبة المهمة والمهارة اسان وخران ملیته
 المهارة تاریکی المهارة القالب واده کا ودرشته وبلور المهارة ترش
 المهارة خوارى المهارة خرابین خرابیه المهارة خرابی وبلور وبلور
 للنفس بعد ما يراق مبحثها وفعال بجهت كل شئ وخالصة مهارة بلاد وقيسلة
 من العین متنسب اليها الابل المهارة المهارة بهير كنده المهارة جنبانده
 المهارة بجهت الشباب واستلاوة المهارة معروف المهارة ببيان
 وعلامه وجاهى انكشست مهارة المهارة اندیشه المهارة ببيان دور وهور
 يقال انها طحنت المهارة اى الحزنة عند الاصمعي وعند ابي زيد المهارة
 بكسر الميم ثوب مهنة جامه كار المهارة ميانه دو كوه اذن مهورة كوش
 بسيار موى المهارة ترسانده المهارة زن ازاد وكران كابين
 مهيرة اسم الحففة الميرة سوزن دان وصبجي بين المهارة مردار المقرة
 مبخ الميشدة كهيئة الموضع بر تر بها و اسفل خف البعير يعرف اثره فلا
 الميشرة النجمة بروى زرين افكند نالشتت اسان باشد الموارث والموارث
 جماعة المحبوة دارودان الميخته كاران الميذعة جامه بادور ووز الميذعة
 مناره الميرة حوار باراجاى لوورد الميرة عدلوت وكينة الميشرة فراخ
 دستة والميرة بسوى ورجب الميشرة كوا الميطرة مطهرة بتوضار
 منها ومنها المنطرة سر برمه وجود كبر بر زمين نزم زندها سخته خود
 الميعة لتقاط از بهر ناكردن را والميعة اول ميعة الشاب واول
 والميعة دوازده معروف وبي شئ من الفطر الميعة خالصة كوش

در آن موضع که با او الفت گرفته باشند آنجا فرود آیند و حکومتی
 که بدان تیر کشند المیلکه در یک سفر و کاسه بزرگ المیلاده کرک فیض
 المینته موی دست راست المینته جاه بسیار آب
 المادی غسل سپید الماسی که المادی بگوید چشم از موی بینی و يقال
 مایه العین مثل قاضی البلد المادی جای هر چیز المادی باشد ساخته
 جای المثل از سایل المتیاری تقاضا المنطقیان در فرشته حب
 و دست مردم المثنی آنکه دعوی بیامری کند و نباشد المنقی آنکه
 مرد در الزبان بسیار میرند مثنی دوکان دوکان معد و لاس
 انشین المثنی دو تا مثنی ایادی ان یاخذ الرجل القسم مرة بعد مرة
 و قال ابو عبیده بن الالباء التی من الجوز فی المیسر سهم و کان
 الرجل الخوادر شربها فی قطعها الا یرم و هم الذین لا یشر و ان المثنی
 جامه دو تا المثنوی آنجا که فرود آیند ابو المثنو امنه و خد او نه حاله
 و ازی کانت المرأة ام المثنوی الجملی کسی که در حلقه شش از نیمه
 اسپان آید المجرع مع المجدی اشتر که بنه در کونان وی پیدا
 آمده نباشد المدی بیابان کا و غایه جنری المذری سر جاده و شاخ استوار
 المذری سرخ روشن و تیری که تیر اندازان در میان خویش دست
 بدست گردانند المذری المار الذی یخرج عند الملاعبه و الملاسته
 المذری امنه و بریده کان المذوان دو کرانه الیه لا و احد لهما
 و لو کان لهما و احد لوجب ان یقال در بیان که یقال مقبلان ا

اول که سبب همه المری که شتر بسیار شتر المراج المرب راه که زیاده
بنا کوارنده و مرد با قوت المری زن البستان بدید آمده المری
و المری ابکامته المری اسبابان المردی مردی که او چند ازند و مرد
مبارز و تخته زیرین در المردی خلع جو بست تی بان ناقه مرطی شتر
تیز و المری جبراکاه المری بیکان شد دست ایماه قدرت و آن
خففت مد دست و المیم و العین مکتوبان علی کل حال و بقال من
فتح مده و خففت الاز و آن کسر المیم و العین قدرت و نقل الاز
المری انکه عدول و اکشت بر آب روزه مکاریر المصلی سبب سوم
حلیه المصلی جوال که المصنوعی بلاسن باف المشی داروکار المشی مستحان
المشی منکر المصطکی علیک رومی المصنوعی نتراب بالوده المصلی
بای دامه المصلی نازکاه المصلی سبب دوم در حلیه المصنوعی که سبب
و جرج المطی نسبت المری رودکان بینی که که مغفوی پوشیده باشد
المغزی عذراة المغفله و کتر کشش المغفله تیر فاما المغفله نایت جای
باشش المغفله سر و کوی المغفله جامه بروسم کرد الحق بی حرکت
و قبل هو جمع الاماق و هو علی القلب فی القولین المقدی نتراب بنخند من
العسل مغفویه الاقریه الشام المقوی جامه که اندر و مهران اطعام
ازند المقوی زن جنس افتاده المنقی من اسما و النبی علیه السلام و هو
المتع النبی المقلی نایه و حلو حوب المفتح کار برکن المسلم زانایه
روزگار المسلم در توانا برکز او دکان اللانی انکورد از غش انکورد
ببید

سید اعلیٰ بن ناقه ملقبی شتر نیز و العظمی مثل المطاة العلوی
 ریا و الوافی حدیث رسول علیه السلام دعوت المادی بر رکر
 المنطقی که المادی جای حدیث کردن المتهلی بر ویزن بان اسد
 عود و عطری که از هند وستان از هند المنظر از دیداری المنقی کتم
 پاک کن المنقی معروف المنقی مجز الموسی استره المولی از کرده و ازاد
 کنده و یار و دوست و مهر و هم عهد و متابع و همسایه و ندیم و عزم
 و خداوند و یاری المهدی جامه چون قدح با جو کاسه و طبق که دروی
 بهر بر ندامه می بیانه دو کوه ما المون
 النافقا و سوراج موشل دشمنه التوافق النفاق و ضیفه النفاق
 خیر النفاق خبر که از کسی در هند بخبر یا شتر النفاق را بر سیاه النفاق و شتر النفاق
 بانک النفاق و دردی که چون کوسبندر را کید در بری هند یا بحیر و النفاق کان
 النفاق و شتر نکست ابیخته وزن حامل التي ارفع حیفها و لم یفین حملها
 النفاق اول بر که بیدارید و جوانان خود و بقال للواحد نشا و سواد و هو لاء
 نشا صدق فاذا طهر الهمزة قالوا النفاق صدق و مررت بنشی صدق
 النفاق نشا سته النفاق و ضد الباس و النفاق و بارانیا تیر کند و النفاق زن
 زواج النفاق و المنفصا و استج النقص و لزه النفاق کوه و یک نیا النفاق و
 نسکن الامل کانهما سکه منسار فیها بیاض و حمره تشبه بهما بنان العذاری
 النفاق با کینه النکبا و بادی که از جهار مذهب معروف کج مناقه تکدر الالین
 لها النکر و منکر و قتل الفلان و نکر الذاکال و اهیها عاقل و النکر الالام

الصعد الشريد النكيب رباوى كه میان جها و شمال جها و افروزه النهار
 اندازد و يقال هم نهامایه و النها و یبندی روز و شیشه سید الهند
 من الرمل كالرأبیه المتشبهة تنبت الشجر ولا یبعث الطیر علی الهند
الكتاب چهار روزان بشک و مهر و اوده شتر بر النیر و الاشیاء
 و يقال لا اقل ذلک ما احدث النیر النشأ تیر و لد و ناشب من
 اسم الرجال الناصب یان دور و فلان ناصب الحیر قلیل النیر یا نیک
 کشن بر النیر و است درخت دوم ذی نجب من ایام العرب النجیب
 مزدکومى و بزایه و رسن از پوست و شتر بر کزیده النیر و النجیب
 النجیب و النجیب بدول النیر و کفک شک و فکر که باشد و سوراخها و نورخانه
 النذب اثر جرمت که از پوست بر کشته باشد و النیر در میان کند چون
 بر جرمتی که در بندند النذب مرد سبک کار و النذب الغلام الخفيف
 الروح و النذب الفرس الماضی لقیض البلید النذب و النذب یا نیک
 النصب النجیب بدان یا نر و اندل النصب خولین النصب یا النصب
 تیر و اوحه نشبه النصب تیر و النصب ریح النصب الشرفه قوله تعالى
 بنصب و غدا رب و يقال جعلته نصب عینی و النصب و النصب و النصب
 کند خون مسک و جزان و غنا النصب نوعی از الحان النصاب اصل مالک
 چون بدان حد رسد زکوة و ارجب اید و دست کار و و يقال فلان
 يرجع الالنصاب صدق ای منصرف و اصله مینته النصب النصب
 و در دال النصاب و لقیض شاعر المروان و کان عبرا السود النصب

راجع به راج و راه اندر کوه النقبه و النقاب ج النقب
 اول کر که میداید الواحدة نقبة النقاب روی بند و مرد و دانه
 بکارا پوشیده و النقبه نقابا ای فحاة النقاب حفرة بر النقبه ممر
 النقبه راج و سمي نقيبا لانه يعلم خيلته امر القوم و كعب نقبت غلصمة ليضعف
 صوته ليعلمه الليام وليلا يدل عليهم الاضيا في بصوت النوب يكسبا
 روزه راه النوب وهو عسل كه سياه زنگ و يقال انها جمع نايب
 كعابت و غوط و النوب ايضا جبل من السود لان النوب عمت النهاب
 في النيرب سخن جين النيت راه رست و راه زبور باز نور بهم
 النابت جيزي تاره و نابت من اسماء الرجال التاك
 ان يخرب المرفق حتى تقع في الخيت فحرفه و هو ان يكت مرفق حرف
 كرتة يقال به ناكث النبت و النبات هم جبه بر و يد و النبات م نبت
 من اسماء الرجال الحافر الخيت هم كانه رختة النقصت و هم جيزي
 انفا بت نيكو يقال فرس نكت اذا كان في نهايته العنق القرب مثل
 مفريت يقال رجل مفريت اذا كان جيشا ما رد النقيت اركه
 از جربت بر ايدت البخت غلاب دل النجيت رازو
 ناكثانه و سمي لانصا به و يقال فريد الجيت القوم اي سيرهم
 النفت تير و ايم النكت ريمان تاب باز دوده و النكت من اسماء
 الرجال النكاث و ارسن ادواء اللابل فمشارفها ج النانراج م
 النانج شمس سيد النانج فرود ترين استخوانها النانج بلند لواز النانج

اسم موضع اجداد عبد الدین عامر یوم النبیاح من العرب النبیح
 زانیده و کسی که حل وی ظاهراً شده باشد السجج شتر تیز رو النبیح
 جامه زر بفت و يقال مونیج و حده اذا كان لا یطیر و اصله ان التوب
 اذا کان نفیسا لم یسبح علی منواله و اذا لم یکن نفیسا جعل علی منواله سدی
 الثواب النبیح اب روشن النبیح کونشت و جزان و رجل یضرب الی
 محکمة النبیح انکه بخر کند بخری که در آب باشد النبیح شتر البستی النبیح الی
 بد ان خرمن گویند النبیح بادی که زود در جهاد البیج راه فراح البیج او از
 حرکت ح الناصح درزی و نیکو خواه ناصح البیج ناصح القلب البیج
 شتر ابکش الناطح ان صبدی که از پیش در آید و یک از منازل خر و هو الطار
 النابج زن باشد النبیح بانکسک النبیح و النبیح روای حاجت و سیر و
 و نبح من اسماء الرجال النبیح رای صواب و در قیاس زود النبیح و نبحی
 زین النبیح و النبیح جایی که آبش کشیده باشند النبیح رشته و لقای
 من اسماء الرجال النبیح توبه استوار که عزم زره که بدان کند باز
 کرده النبیح نیکو خواه النبیح جوی و حوض فراح النبیح طیب النبیح مثل
 المنصب النبیح السلطان النبیح ستور سرون زن النبیح مثل الناطح و
 النبیح ان اسب که بر پشت او دو دایره دارد النبیح سب لک زلا
 النبیح و النبیح نغان و می کانت العرب تیز و ج بها و يقال لام خارجة
 عند الخطیبة خطیبة فتقول یوم النبیح زمان نوحه کرده ح الناصح
 در دمنده و يقال ما بالدرنا قبح ضمرته ای احد النبیح بلکه بزدست
 از کار کردن

۲۵۳
از کار کردن در عده بنجته النج معروف النج و اخیه جماعته و النج
ابض ان تناخ الابل فربا من المصدق لیسند فها **الثانی**
الراهیه الناجیه و جامیه که در وی مشرب کنند هر جامه که باشد الناجیه
مکرک سببان از جامی بر خاسته النج راه بر باله و زمین بلند النج و النج
و النج جماعته الالبه حج و نجر خلا ف النور النج حوی النج مرد و نجر
النج و مصداق و زواله بالش و مانند ان و وزد النج دیند شمشیر النج
مرد است و ان البو النج و من کنه الرجال مثل النج النج و خورش النج
و النجید مانند النج و معروف النج شمشیر المتنا شلین القوم و
موان ینشد بعضهم بعضا النج تحت جامه و جامه بر یکدیگر
نهاد و غمان و خالان مرد و الضاد الجبال ما تراصق من حجارها
بعضها فوق بعض النجید بر ورده ساخته النج مال حاضر النج غنم
صفا ریکون بالبحرین الواحدة فقهه النج و جمع النج و ان خورده
شده و حاضر فقه ای الالبه و النج یکد جماعته یقال یکد لکد اذا کان
بجز النج الشوم و اللوم و کل شیء بحر عاصا حبه شرا فهو نکر یقال
نکر او نکر النج سب بلند و نوسن و نهد و تبیل من الیمن و قبل
ان بعد **الناجیه** و ان خرد النج ان نکر از یقین خبری
النج و نکر و نکر النج معروف الالبه جماعته طعنه فقه نکر کراه
یقال ان فقه ما قال ای بالنج من النج شمشیر انکه از وزدان باز ستاند
و النج اتباع شقذ **النار** الش و دایع اشتر النور و النور و النیران

۱-
النبا رجع نار السمته و في المثل نجا نارنا و يقال نار هذه النار اي
بسمتها سميت نار الانها تو سم بالنار ريت النار كوخ و انشكده
معان نبت نارين خوردي دوباره كه مر كرده النار مژگو سيند كه
جون لب فر جنزي از بنی وی بفتند النابج وقت نيكه و يقال الصغر
في الی هيلته تاجر النار با زبين دوران ماه النار خزان دورك
حسب كه از ان خون كشانند النار سور ريش رولان كه بر كوشه ششم
افتد و جا بها و دكر النار مری النار معروف النار و روشن روی
و تازه روی و يقال الحضر نار ای ناعم و النار نجر في جميع الاولان
يقال البيض نار و معناه الناعم الذي له برق من نعمة النار طرزيان و
النار كشت بان النار سياتي حشم كه مر دنگ اند روی بود و النار ان
عراق بعرض الالف النار عور رول اسيا النار و جنك و تير كه بر نشانه
آيد النار نور الصور الذي ينفع فيه الملك و عرف النار معروف الواحد
الانابير جمع الجمع النيران نوري كه بر شست شتر برود و ان موضع بياك
النار مرد قيصح النار معروف النار رايحه از جنزي بر بزد النور زن
بسيار فرزند النجاشه كه از آب سیر نشود النجاشه و النجاشه اصل و كونه
و في المثل كل نجا را بن نجا را النجاشه و در و در و النجاشه من الله لافلا
يوم النجاشه من ايام العرب النجاشه كرا باس النجاشه كرا باس النجاشه
بود كه اول روز دهم نذر خيمه النجاشه دانا نيك النجاشه شترى كه تا بر شست
نزد شير فرد نبارد النجاشه و از بنی النجاشه النجاشه كرا باس النجاشه
فرزند

وزند النسر كرس ورسن النسر الطائر والنسر الواقع والنسر كوشنت اندر
سم جون درانه خرم و نسر نام بت قوم فوج عليه السلام يوم انصار
من وقعات العرب والنصار جبال صغار كانت الواقعة عندها
وقال بعضهم هو ما لبنى عام النسر بادوكياه خستك كسان يا بدبا ز سر نود
و در ميدن بوى خوش و قال رايت القوم انشاي منشين وهم الدد نكر
ان ما انش من امر كرس النسر اما انظر بر من عند الوضوء النسر المذرى
الذى على الانبياء النسر انشوا رفس من اسماء الرجال النسر يا رى ا
الانصار جماعة يفر من اسماء الرجال النسر زور جبرى تازه و درخت
سبز والنسر من اسماء الرجال النسر سم غم النسر زور و هم جبرى خالص
وقد ج انصار ايضا ولا يضاف يتخذ من اهل كرس اللون والنصار
البيع ايضا النسر زور النسر الذى لا يفعل نظر اما اهمة النظر بمتا النظر
جماعة ولا انتى نظيرة وجمعها النظائر والنظر الذى بناطرك وتناظره الغر
خرمكس الواحدة نفرة النفرة خرمى كه در بينى وى مكس در آمده بشد النفر
مرغبت خرد چون كنجك النفزان جماعة ليلى النفزان شيب كه از منابار
كردند يوم النفر والنفر زور نسيم اضمح و نفر قيل من اقبال حمير النفر
جماعة مردان از نسيم تاده و رجل نفر بمعنى نفريه النفور سنور ر منده
النفر كروى كه بجارى بيرون روند يقال فلان لايه الغر ولايه النفر اى
لا يصلح لهم من المهمات يفر من اسماء الرجال النفر تاده و جوبك درانه خرم
والنفر اصلا النملة يفر و ينفذ فيه والنفر الصوت و فلان كريم النفر اى

لاصل يقال فلان نكراى وراى و النكر الداء يقال جعل ذلك منكرو النكر
منكر و اشتبه النكر للاسم من الالكاف و نكر نام و مشتبه که در کور سوا
کند و مما ملکان منکر و نکر النهر بک و اربلک نکر و الا نکر نکر و نکر
الى نهرى النور و النهر جماعة النهر اب کوارنده و خوش و يقال النهر اب
عذبا کان او غير عذب نهر من اسماء القبائل النور و شمس النور
و النور شکوفه درخت الواحدة نورة النور و نکر که از نهفت کزیرا
باشد و اهو که کزیرنده باشد النور جماعة و نور من اسماء النساء النشاذ
موقوف النور و نیک و النور در خان الشیم و دجان القبيلة بنی
کحل النهر جوی الالهة رجمه و نهر و نهر ای متسع و و اسمع و رجم نهر ای
صاحب نهار و روشنای روز و خرچال کج و سنک خوارجه کج النهر
یکتوده بلند النهار و النهار سیر الیه یوم و علم جامعه و نهر الطريق اخذ و
الواضح و يقال حل و نهرین اذا کان شدة ضعف الشدة و صاحب
و حر فکست نهرین ای شديدة و نهر جبل لبنی غاصرة النهر روشن الذی
افتتار و فیه نهار من اسماء الرجال و يقال باجر ابجر کقولک سيد الناس
زن که بانثوی ارام نکر و يقال باشر و قلبت شمس اذا ارتفع عن مكانه
من العرب و عرق ناسخ لا يزال یضرب به من دار الناق و جبرک
خبیس الن کر جانی که کیش ستر شده باشد النهر نامة النهر و روى
حاجت و يقال انت عالم حاجتک النهر اب النهر سبک النهر
و النشار و النور زمین بلند و النشار جماعة النهر و النور و النور و النور

۱۲۵۵
 النفس والعقل النفاذ كنجش كثر في النفاذ وردي باشد که کوسیدان
 از آن برمی چند نامیده و در لیره که بر جای داغ باشد نیز و زمره
 سس الناجس بیماری که بیمار از آن بهتر نشود و آن سس کرا
 شتر که بنزدیک دنبال بود و آن سس نال خشک و آن سس بنجم تیر از سهام
 میسر النفس شرب ترش النفس قوش جوب که ترکسان
 بر نند از بهر ناز آن موس کاسه صیاد و صاحب سران موس
 الاکبر جبریل علیه السلام آن ترس ای که مرد و رانند مغال النفاذ
 جراح النفس ملید و يقال حبس فاذ الفرد و اقلو الحبس
 مثل الحبس الحبس فخذ الحبس زحل و مزج النفس اصلا
 النفس سس و در و النفس طبیعت النفس سس کرا النفس
 برده فروش النفس اغازه و جویا که در و سورخ بکره کشند
 چون سورش و امور نخورد و فرخ بود و النفس الصوت الخفی
 و النفس ايضا السمع الاستماع للصوت النفس برفته و زک
 النفس معروف معرب النفس دیو مردم و حبس انداز
 خلق م بریک یای می چند النفس غایب جبل الانسان و النفس نقت
 النفس النفس المبالغ في الشئ و هو مثل النفس الطیبه طیب استاد
 النفس النافه توصف بالسماحة في الدلائل لغت بین در
 النفس خون و همس جان و آب کزید چشم بقال اصابت فلانا
 النفس قدر و بفته مما یدفع به الا یم بقال اعطى نفسا او نفسین

النفس تاسه ودم فراخی کار و يقال الرع في الانا نفسا او نفسين النفس
 زاجي النفس خبری کرانابه از جامه و جزان النفس معروف النفس
 از ارد و در لیل فنادق و القرس و النفس یس طیب و انا و استاد انداز
 طبع النفس مرد ضعیف و بیره شکسته کونسا کرده النفس و العکاس
 عود المر یضی فی مرضه بعد افتراقه النفس خورشید که ثبای را بکزد و بکشد
 النفس مرده است و مضطرب ذلول اس ملک من ملک حمیر
 تصفیر بین کاتبان تونسان علی تقیه النفس طایر شوش التنا حش
 صیاد التباشش کفن آهنگ البجاش قفار النفس اول لبری که بدید آید
 و جوانان خورد و يقال للواحد ثوب سور و مونی و صدق فاذا طهر حوالهم
 فالوثق و صدق و رایت نشاء صدق و مررت بنساء و صدق النفس
 ببت در مسنک و هو نصف لوقیه و النفس النصف من کل شیء يقال
 نش الدیم و نش الرغیف یوم انشاش من ایام العرب و النفس
 و ادکینه المفض التیشش یا کله خوشیدن و یکروبانک بریان شدن کوشش
 النطیش قوت يقال یه نطیش و روی بالبار و معناه البطل و
 يقال هو الا فافه من توام لبطش فلان من حمی ای بری النفس حیانه
 چون مرده برو باشد و چون انباشد سر بر باشد بنی النفس الکبری و العظمی
 معروفان النفس کوسیندان که بخت جبر اکند بدشمال النفس کمار
 النفس معروف النفس معروف المتعاق المتفرق جعل فی الفلاحه
 و النقیس المثل لهذا صدق و لا نقیش النمش خطوط النفس من الوشی

وغيره النهش اندك گوشت را از **ص الناحص** آنكه از زير
تزار شده باشد **الناقص** من اسما الرجال النقص نكوه النجوم ما دخر
وگشته وزن پيشير النفايص جمع النفايص ابر بلید و وراز زمین
النقص کرانه و جزئی بیدا **النقص** روت و يقال لم ياتني بما صالى
نهر او جمعه **نقص** و **النقص** النقص حرکه النقص حرکت يقال **النقص**
و لا بوليص ای حرکت **ص الناصف** مال صات **النقص** سر
کشف **النقص** تب لرزه و يقال اخذته حمى **نقص** و حمى بنافص **النقص**
کیو تر بحی بر و ن امد و جوزه مرغ بران شده و **النقص** جایی بلند
در راه بالا و **النقص** خضيلة العوض و هو اللحم الذي يلي العوض من
اعداد النقص جنبش يقال للمريض ما له **نقص** و **النقص** النقص النجا که
طبيب بکر و از دست **النقص** گوشت آنکه **النقص** بسیار
گوشت و آنکه گوشت و **النقص** مال صامت و **النقص** مکره الامر
يقال لصا بنى **نقص** من امر فلان **النقص** ما ربه قرار **النقص** شتر
مرغ **النقص** **نقص** و **النقص** عر صوب **النقص** و **النقص**
ضرب من الشجر **النقص** نجبه بافتنا ندن افتد و قبل هو ما يتساقط
من غير **نقص** **النقص** بل تو شک يقال في المثل **النقص** بقطر الحلب
النقص از در کدو کان **النقص** شتر لاغر و گفتند زمین از سماروخ
و **النقص** **النقص** مثل **النقص** بنا ویران کرده **النقص**
بر شتر **النقص** **النقص** و **النقص** و **النقص** و **النقص** و **النقص**

و محل و رجل و او از مزیدین حجام شیشه را و او از خاندن عکس النواض
 و صلی ما بین العج و الماش و الانواض و الادویه و النیض میان کف و
 کردن شسته و راه بر بالا نبض جماعه ط النواض خرد شسته که از
 جای بوی رود و راهی که از راه کلان خیزد از جیب باز است و کنگره
 النواض من المسایل اعط اسم جبل و ناعط قبیل من اهدان
 الشایط رکبست در شتماره النبط خشتین آب که از جبهه پدید آید
 و النبط جفت اندر در سواد عراق الواحد بطنی و نباطی و نباط لانباط
 جمع الطبع النبط اسم با بحه بیرون آید و يقال ادری ای النبط
 آب که با بحه بیرون آید و يقال ادری ای النبط هو ای للناس
 هو النوط بالفتح و الفهم جای که یک شیدن دلو بسر سدر و النوط
 ضرب من السمک و هو سمک تنقع فمار و ملح النقط مع و النقط
 نقاطه دار النقط کونه از جنری يقال هذا في المتاع و العلم و غیر ذلك النقط
 ضرب من الثیاب المصیغه و لا يقال النقط الا کما کان ذالون
 من حمرة او صفرة او حمره فاما البیاض فلا يقال له نبط و يقال النبط
 ظهارة الفراش و النبط الطريق و يقال النبط هذا النبط و النبط جماعه
 من الناس امرهم واحد النوط جمله که اندر روی خرم باشد و نبط باری
 در میان دو جوان يقال فی المثل اذاعی فردة نوط النبط مر کس يقال
 راه لده بالنبط و يقال طعن فی نبطه ای مات و النبط و النباط طرک
 که بوی او بوی است از شیت و نباط المفارزة بعد نامشق من ذلك

منوطه بقلاده اخرى متصل بها دسات الفوس ملقبا بالناعوط
 ووار الفعظ الملقب بالاسم من توكل الملقب اى ايجلت ع ابو باج
 حلو النار شترى که اورا از روی وطن اید بجان جل نازع و نازع
 الناصع خالص از هر نوعی يقال ایضاً ناصع و اسود ناصع نافع من اسما
 الرجال ابو نافع سرکه و نافع اسمنس لعل رضى الدد عنه نافع اى شرب
 النافع شنه النباع جماعة و قبل البایع المتمايل من الطوع يقال جامع
 نافع السبع خزنگ النجیع خون سیاہ و ام النجاع مغر بنشت مهر النفع
 دیو حیدر شنه السروع و التریج بجای که آب از روی بدستند و السروع
 الغریب السع بادوست رست و نوری اجم الواحدة بسعة السروع
 داروی که در میان دهن کنند السع جامه نیک سپید السع و معروف
 رشتنها و کام یوم نطاع بکسر النون بکذا و روده الا زهری يقال نطاع
 علی و ان قطام من ایام العرب اسم ما النقیع مرد و دراز يقال
 یطلى المرأة اوطان لنع و النفع الا بر الطوید الشخی النفع و
 النفع نودنه النفع سود النفع کرد و جای که آب در روی باز دارند
 و بانک شتر مرغ و زمین خوش و خاک هموار و راجه يقال انه لمراب
 النفع یفرب الذی جرب الامور و وسها و لمن عاد امره ان
 کتب الی ریش من کل وجه النفع و النقیع دار و کاز شرب تر نهاده باشند
 و النفع و النفع فی الماء من ما و او بنید و نفع اى مایت النقیع شراب
 مرزبان النکوح کم از جنس و هو کل ضرب من الشیء و کل صنف من ا

الشهاب حتى الكلام في السبع السعة البري وهو معنى النخل
 الشوع مثل الشوع بالعين غير المعجمة كالتعنع كونهت كدبر كد ملازه
 ف الناصف خادم الناطق يمتد النجاف استانه وجره خانه
 وجره كبرش كم كشن بنده تاشنه كنه النجيف شير من مكان الجيف
 نزار النذاف موزف النذيق منه زده النذيف انكه ازوى خون
 بيار رفته باشد و ضعيف شده والنزيف العطشان والنزيف الحوم
 والنزيف السكرات الشاق طائر شبيه بالطراف النوف شتر كه
 كياه ميكند ميش ومان النيف راز و نشان برهوى شتر از بای كه
 بروى ميترند و يقال اتخذ نجيب ابيه سيفا اذا الجرد موضع نهايا
 يركض برجا النصف كستانه و سكب كاشنه الواحدة لشفقة
 النصف دارد والنصف نیمه والضم لغة ردية النصف زن ميانه
 سال وقد يقال الرجل ايضا النصف النظيف خادم النصف شتر كوى
 النطف كونهاره الواحدة لطفه والجمع نطف شبهت بقطرة الماء
 والنطف للولود الواحدة لطفه ومضى الصافية اللون ليلته
 لطف شبة كه بارور باران بارد السقف بالرفع الوادى الملائن
 وليس بالعلظ ونقف الرملة مقدمها وما استرق منها ضعيف
 تعيف اتباع التعف كرمى از بينى نر ز كوسيد و شتر افندو
 آب بينى كه خشك شده باشد الواحدة لعفة النقيف هو وكل شئ
 بينه وبين الارض مهموى فهو نقيف النقيف فراخى بيان در كوه

وفاقف الکید نواحیهما رجل فافص حسب تدبیر و نظر فی الاشیاء و یقال
 للرجلین ادراجا متساویین لا یقدم احدهما للآخر جاز و فاق و واحد
 النکف عدو و دکه میان نرمه کوش و استخوان زنج باشد و ما علیس فی الک
 الا من کف و لا و کف النکف ان یقال له سور الواحدة نکفة ذرات کیف
 اسم موضع النوف کوبان و یقال هو الغبل و یوم کیف وقع کانت
 من قریش و من بنی کنانت ایضا النیف زیاده یقال عشرة و نیف
 و مایه و نیف البناف کوشک بلید و اشتر دراز و بنگ الزر و الاثنی
ق الناق زن بسیار فرزند و زن ناتی و اد و الناتی کسی
 که سوار را بر افتاند و یقال رمضان ناتی فی الجاهلیة الناطق مال حیوان
 و سمی ناطقا لصوته الناعقان کوبان من کواکب الجوالا احدهما رجلها
 و الاخر منکبها الناعقان در استخوان از دو سوی روی سب عطبان
 شافسان فی سبیل الدمع من ذولت الجمر افر النادق ناو اسبا
 النقی موه سدر البیاق الطصاص الضعیف الهمیت المعمر رنق
 الکعبه ای عذر و ما نطل علیها یقال نرق برق ای طیش النقی رسته
 النسق من کل شیء ما کان علی نظام و احد و در نسق ای منظم و تغرق
 اذ کان متساوی الاسنان النشوق در و که در بنی کنند النطق نیکو سخن
 النطاق کمر و النطاق قریب من النقیبة النطاق شبه از ارفیه نمکه
 و تمسبه النصار ذرات النطاق الامکة و النطاق الکلیلا بیت النقیق
 بانک نایع النقیق سمج النقیق شتر مرغ النقیق بانک ماکیان و سکر النقیق

بالشک که میان بالان نهند الواحدة سمرقه النهاق والنهيق بانک خو
 النبق برتر جایگاه بر سر کوه النباق جماعة النبق تنفقه ک التناک
 بر یک کار و در میان کنند النک توده بلند که سرش تریا شد الواحدة
 نیکه النک در کرم سوسمار يقال للصف النک نریمان النک الطبق
 النهبیک من شجاع جنگ و شیر و سیف نهبیک قاطع ماض و يقال النهبیک طین
 الخلق النک ضرب من الزراق مغرب ل النال در بسیار عطا
 النابل تیر کرو تیر دار و مرد استاد و بود و کرباس و نابل من السماء الرجال
 الناحل در نزار الناحل ریشه که خضاب از وی رفته باشد و تیر کمان
 افتاده و در المثل بالمت منه با فرق ناصل ای مافرت منه بهم انکسر
 فوقة و بهم ناصل و فضل القیاس الاضداد الباطل بمانه خمر و شیر الناطل
 جماعة الناطل نعل پوشیده و الاغنی ناعلة يقال لهما الوحش ناعل الصلابة
 حاقه الناهل نشنه و سیراب بوس الاضداد والنسل سنگ و کلن کلان
 النبل تیر و يقال ما ابتل نهله ای ما انتیسه له النبال تیر کربال بر کرم و فضل
 النبل جاک النبل و النبل جمع النسل خایه مرغ که بر آب کند و در میان
 النول جاه کهنه که باز برون آورده باشند النبل زه و زار و فرزند النبل
 مرد نزار النبل خرابان الواحدة نخلة البطن نخلة موضع معروف النزل
 والنزول مرد مشفق و زودیه و عقله و خلقه يقال هو نزل النزل روزی
 والنزل بر درخت کشت و افزون که از نان بختن بیاید و ریحش آید
 نهند يقال ان فلان طسن النزل ای الضیافة و طعام قلیل النزل معنی ای

طویل الی

فيل الربع ورجل ذوزنل ای ذوعطار وفضل النزل زمین سخت که
سبیل زود کند النزل مهان واهم منزل النسل فرزند وزه زاد
نسل والنیل برایشیم رجنه النیل گوشت که بتوایل نزل النسل
تیغ ویکان النقیل بنزد میان کردن و سر از اندرون ارزیر استخوان
نزع والنیل سنگ دراز يقال هو فیض فلان ای یسایفه ویرایه النسل
در روی النطون سخت کا والنقل نفیس وید بشت خانه کان و آهین
بایان ینام شنبه و آهین راجع وزمین درست و هو موث النعال جماعه
النقل الذلیل من الرجال النقل کفزار ویراجع و نقل اسم رجل
کان طویل اللحیه النقل حر فراده والانی نقله النقل طاعة که فرقیه
باشد و نه سنت النقل غنفت ونوعی از ریاچین بادیه و يقال التفت
من لیلا الشهر نقل و می بعد الغرور و انما سمیت نقل لان القمر یقتل
فیها ای نزل النیل من اسماء الرجال النقل باقی مرصع الحجاره اذا
قلعت النقال انکه بار خور و از برد النقیل نکر در میان قومی باشد
و از مصمیم البیان نباشد النقل زمین سنگ ناک و رجل نقل هو الحاضر
النطق والجوارب النقل معروف و يقال یفتح النون النقل فعل کنه النقال
جماعه و شهدت يقال بنی فلان ای مجلس شراهم النکل و نبل والنکل
آهین الحام و رجل نکل و نکل از اکلان نیکل به اعلاوه النکل مهر و مجرب
و سب قومی و نه الحديث ان الله تعالی یحب النکل علی النکل النکل
لأن عقوبت که بدان غیرت کیرند النمل زنبور و ریش بهلو الواحدة

نملة النمل وخن حین بقال رجل نمل الاصابع لا بكا وكف عن العبث
بها وكذلك اذا كان خفيف الاصابع النول نوردن بانفذه ويقال
ذلك ان تفعل كذا الى صوابك وحظك النوال صواب وعطا لا نوقل
دریا و مرد جو اندرو نوقل من اسماء الرجال النمل اول شربت الشبیل
بسر مثل کرک و نمل من اسماء الرجال ابو نمل کنیت لقیط بن زرارۃ
النمل و در حصر الشغل الربیعه الشغل د لوم هو نادم سادم النام نعلان
ونام حی من البعن النام خفته و جامه فرسوده النوم و النعم جماعة النعم
ستاره و یروین و فت و درخت بساق الانجم و النجوم النجوم النجم
روباہ ام النجوم اسمان افراد النجوم ستارگان روشن در کرانه اسمان
نجوم الاحد من ازل القمر النجم سحاب النجم یا ر شراب نسیم الشی
اوله و ما بها ذونسیم ای ذور روح النسیم باد نرم و خوش نسیم و درخت
کثر لب و درخت که از روی کانهها کند النظیم کم و ارید رسته کرده و شعر
النظام مر و ارید رسته کرده و حران در کسته کار و کس که کاری بدو
رست شود النظامات من الضب کشتان من الجانبین منظومین
بیضا من اصل الذنب الدیر الاذن النظام مر و ارید رسته ان
النظیم مر و ارید رسته کرده النعم ستوران و اکثر هذا الاسم یقع على الابل
الانعام و النعمان جمع و الانا عجمی و لیس له واحد من لفظه و النعم بذر
و لا یونس یقال هذا النعم و ارد و کیل بذر و یونس نغم کلمه تنافس بالنعم
هذا البسر نغم من اسماء النساء و النعم ینکوی النعام کثر مرغ الواحد

نعمه و يقال

لغامة ويقال للمتشرنين اصفوا انعاما وانعاما يستأنف در بيا باله يقال نعم
عين وانعام عين بمعنى النعيم لغمت ونازجته النعيم بهشت لغمت وناز
بنوعين نام خوارى نعيم اسماء الرجال التمر والتمام مثل جن وانعام
ثبت النعيم سخن جن النوم خواب النوم علقه خواب بسیار دارد و هم مثل
السباب طائر شبهه الهام ذكر اليوم النعم در از موی و بوستين خلق
و نور و نكاح رامي ن بهان من اسماء الرجال النجران با شنه
در و نجران اسم موضع يوم نجران من ايام العرب النهران
نديم و بشيمان نهران همان از نهر جسدان نرگس دان النهر سيمان
نوعی از خرما النهرين نهران النهران مست النساء وى جماعة لثنيان
انکه خبر نادر رسد النهران مرد ترسا النصفان قندج که شراب او نیمه
رسیده باشد لغتان جبل بن مکه و اللطائف و قيل واد النهران
من اسماء الرجال و قال الميردق قوام شقاق النهران ان النهران واد
النهران من اسماء الرجال و قال الميردق قوام شقاق النهران ان النهران
هو الدم فشببه النهر بالدم فحمرته كانه قطع الدم الثقلا ان النهران
و آب دلو بریشان شود النون ماهی بزرگ و دولت و بتری شمشیر
و جاهک نرخی و نام شمشیر لالنوران و النینان جماعة النوران ماهی کبر
النهران قدحی که ببری نر دیکه لعل یا شد النيل لان و النيل لان بکبر
النون و الهمة فلان بک عرب الاعراب النیظرون موزة و النجوة
کسماع و سرکین نخیر و ادی و ابراب ریخته النج و النجی بید چشم النجور

النفر لا غرضه از رنج سفر و لا تنی لفوة النفر الخ و سیم لفوة اذا قدر
 من كثرة ما رمى به و جامه كنهارة النفر كفتح مغالكة آب ترين كشته النفر
 اسخو ان بامفر النفر بازدارنده . التابته ممر ذكره و يقال ان اس
 نابته بنی فلان ای ما بنت علیهم الوالهم و اولادهم يقال للرجل هو نابته
 من النفر الخ اذا كان مسیحا او اذا كان عظیم الشأن صلی النابته لقب
 زیاد بن معاویه الساعر التابته كما ان ازده دور باشد النابته جماعه
 که آب کبابه جویند النابته شتری که را کبخی را بر ناند و ناصبه من کباب
 الرجال النابته کرانه الن دره الحفنة بالعجدة النابته و رخت خماله
 آب دور النابته ما ای که برسد النابته حدة الرجل و فضعته نارية
 الفخر ای بعبد القهر امرأة ناصبه طویلة البطن النابته تیر اندازان
 النابته رکبند و ناسبه من اسماء الرجال النابته زده که ناسبه
 ارام بکرو النابته آب اسه و سر وادی النابته ران که کشت و بار
 بر کشت ناصبه الدبل از ساعتها شب النابته روشن آب النابته
 بجیه و نواصی القوم انشرفهم النابته سورخ نایزه و جران النابته چشم
 النابته کلابه النابته زمین نرم و ماده شتر سید و يقال می التي تصاد
 علیها الفج الحوش النابته بزه اسیا ناصبه اسم رجل النابته ستور و
 النابته اول باد که بوقت جهد و فرو ر استخوانها هلو و تقول العرب فی الجاهلیة
 نیا لک النابته ناصبه و قبل کسر الفاء النافقة دایره که بهر دو سوی
 بود النافقة بزاع النافقة ناصبه و سوق نافقة باز ران النافقة

بنیاده و طاعت که نه فرقه باشد و نه سنت الناقه انکه از جاری به سر
باشد الناقه شتر ماده النوق و النیاق و الا نوق جماعه و الا نوق جماعه الناقه
قرحه بخج بالجنب نهم ع الطوف يكون رار با من داخل الناقه مردمان
مسافر و الناقه واحده نوافل الدر ای بنقل الناس من حال واحده و نقل
خروج و می یانقل من خرج قرية القرية و نوافل العربین انتقل من قبيلة
القبيلة و المعنی اليها النامة او از قبایل اسکت النامة و يقال نامة
بالنة تدبر ای ما یتم من حرکت النامة تا که روزی الحدیث لا تمثلا
بنامة العدای یخلق للدرالن و یتة ماده شتر فریه النافضة بحیرغ
ببریدن نزدیکی و الفلان نافضة و هم الذین ینهضون بامر و
قومون به و اهلها و لها لغة و قوا حق الدابة غروق التفت خاتمتها
واحده نافضة النامة نهی التامة تب کرم که هر روز اید و حادثه که
برسد النافرة شتر و عدل و ست النافرة من اسرار النساء و تایلته
ضم سوق نایمة بازار کا سد النبة جزیری فراموش کرده و کم شده که طلب
نکرده باز اید و النبة جزیری شهر و رجل نیه و نبیه شریف النافرة او از
بوشیده النبا عه بالا و ن و سبوسر و يقال لا تقبل تالته ای ما
انته له النبة کرانه يقال جلس نبذة النبة ممزة و نبلة عطا و سنک
خاک بر آورده از جاه التفتة بر کزیده از علم و جزان
التفتة انکه از علم هر جزیری بر کزید و یا ستقصا علم حاصل کند نتیجه معرفت
يقال للتأیین اذا کان سنا واحده سمانیجة و غلیم فی فلان شایع

فمن واحدة والشفرة والشفرة زره فراخ النخلة حاك الزكباد برأوده
 النخلة رستكاري واده شتر تيزرو وایرجای بلند النخلة درود
 كرى النخلة بليدى النخلة مردى بخيب النخلة ريج وشفرة وعشيرة
 ونجده من السمار الرجال النخلة اسم من الاسماع النخلة كالجداروف
 بطن النخلة بنت النخلة جاي بلند كه انرا موضع جات الى النخلة
 النخلة خبطه شدر النخلة شيرة تازة كه روعن كا و بر و افكنده
 ارب كرم و طعام كه ميان انشا ميده وعصيده بود وصفه جرين
 النخلة كرشه النخلة كشت موده كلان النخلة عطا و دعوى
 النخلة طبيعت النخلة روزاخرى ماه النخلة الارض ممتدة سودا
 الى السنة في الارض النخلة يرد و كا و كا و جزان و النخلة مصدق
 بكرفه دينارى الربى كرفه صدق النخلة سموس النخلة والنخلة
 بلغم النخلة مرد بدل و بهتر هر جى النخلة مرد بر كز يده النخلة ووشكلا
 كلمه عراقية النخلة ميش بنى خرواسب بطن نخلة موضع بالجازين
 مكة والطاين يوم نخلة يوم من ايام الفجار النخلة نكر النخلة نمكة
 نكك لزدوع نكر نكس از انك كيا روعن كفته بشدر النخلة شيرة
 ميش النخلة احد الرجاز النخلة علم السماء والنخلة
 نو انكرى النخلة بشيلا ام النخلة شتاب زك النخلة رسم من هلال
 المبيت نذرة من السماء النخلة يقال القبة في النخلة اي فيما بين الايام
 دار النخلة النخلة نو انكرى النخلة بيم التذير رسم الوالد الذي يجعل

خادم الكنتيجة والتباعد من ذكر الوانتي ونزيره الجيتس طليعتهم نيزهم
رعدوهم اي يعلمهم النزاله مهاج النزع من الانزع النزع عنك
النزوة اربابك النزع معروفه يقال تركتهم عاتر لاتهم اي عاهاهم
الزع كانوا عليها وقما يتعمل واحد النزع جابى كدر وكشت
ورجل نزيه اذا كان بعيدا من اللوم ويقال كل غريبه نزع النسيه
مرد عالم بالنسب النسيه الحجه ياد برادون بيفتد النسيه
ياشم كبريزد النسب معروفه ونسبه من اسما والرجال النسيه
معروفه النسيه نوارديم النسيه باره ارد النسيه دم وتاسه
مردم ذكر كان الوانتي النسيه زمان النسيه نشري كدر وى زه كبر
النسيه معروفه النسيه معروفه النسيه الابحان بين الناس وبقية
النسيه يكون لو قد رسم النسيه قريه النسيه
النسيه كفتك نشر النسيه افسون النسيه منك يا شم النسيه
النسيه منك كدر كبر حوض النسيه من اسما والرجال النسيه
ملك كبريان ازان كبران در راه يا بند النسيه يارى النسيه
زن ترسا النسيه نسيه مثلها وترساى النسيه داد واهو الاسم
من الانصاف وتفسيره ان يعطيه من نفسك النسيه اي تعطيه من
الحق كذا لى يستحقه لنفسك النسيه كبره ريمان النسيه تاز
النسيه فرزند يا زبين النسيه حنا كدر دست يا موى برادون
يس ازانك زك كرفته باشد النسيه تاز كدر وى النسيه النسيه

و بداهه فصله من اسماء الرجال النفیضة بادی که ابر بر اند و نیل باد
ضعیف و باران اندک النفیضة مارج ارام نظاه اسم موضعه
خیبر النفیضة لبیان اندک بسیار و آب من النفیضة کوشواره
النظیفة کوسیند لبیان کشته النظرة الشحوب و النظرة عین البین
لضیبة الانسان النظرة مهلت رسم من الانظار نظرة القوم
اما نهم و المنظر الیه و نظرة المال فیارة النعامة لقلعة ناعمة و نعام
موضع النعامة شتر مرغ و جوب میان جرج بهنا سر جاه که بر دو
دیوار سر جاه هند و سنگ که بیرون امره باشد در میان جاه وزیر
قدم و نشاء و بیابان و راه روشن و زک در بای و یقال رکبک
جناحی نعامه اذ احبده امره و یقولون شالت نعامهم اذ افرقت
کلمتهم این النعامه شاه راه و نعامه لقیبتش و رسم فرس و
یقال الفعل فک نغم عین و نعامه عین ای کرامته لک و النعام منزل
من منازل القمر النعمه ما ده شتر میش و ده کا و دشت و النعمه
عند العرب النظیفة النفرة مکس که در بنی جز در آید یقال ان ف
رسم النفرة ای کبر النفرة جوب کرباس تن و در و ساهه النفرة
هذا الشدة و نفحة الدم منه و عطاوه و النفرة اسم من الانعام النفرة
بار النفیضة یک شتر عرب لب النفیضة کرم که در بنی کوسیند بود و النعمه
او از النفیضة کوشت کرد بر کرد ملازه النفیضة او از نیکو و الانعام
کلام الصبیان النفیضة الحیة از دنان بیندازی و یقولون لوبالشی نفیضة
لوالک

سورس که عینک است باقی و استال نفیقه و هو من البر النفاجه حنک
بر این النفاجه تکرری است بر این یغاریه اذ کان حیث ما ردا النفاجه
ایچه بدان لفظ اندازند و کان لفظ النفاجه ایچه از جری بندازند که بکار
نیاید نفیقه و میدن بوی خوش نفیقه اما سشم و نفیقه - الربیع التمال
بقدر النفقه خویشتا وندی نزدیک بقا جاتی نفیقه ای رهطه النفیقه مثل
العفیه بقا عفیه نفیقه که بقا عفیه نفیقه النفیقه یاره خون النفیقه
دره النفیقه که روی که راه را از خا سوسان پاک در اند النفیقه ایله دست
گرفته النفیقه هرینه وی اسم من الاتفاق الصا اتفاق جمع و بقا
نفیقه اتفاق القوم نفیقه سورس موش دشت النفیقه ایچه و رادور
کند النفیقه ارد که بر لب زنده یا بر نیر نازه و مر و صاحب عیال
النفیقه کمان که از نفع کفایه بود النفیقه ایچه از طعام بندازند که بکار
نیاید جرجز که بود نقاب از خرمایه باشد النفیقه خرقه النفیقه
النفیقه و النفیقه بر کزیده هر خبری النفیقه من الانقاب بقا انه
طس النفیقه و النفیقه کونه و نفیقه کل شیئ اثره و هیئته و النفیقه یحیی
کونی که یدید و سورس خوب و جزلان و الجمع النفیقه و النفیقه
نواب کالازاریه کسه و لیس بالنفاف و بقا هو لشر و یل
بلا اصل النفیقه اسکره النفیقه یاره سیم که رخنه و مغاک که اندر زمین
و مغاک قفا و مغاک سینه ایکه در اندر شکم بقا عقر نفیقه النفیقه
مورفته بقا النفیقه راس النفیقه اسم من الانقال عن موضع الامض

النقيصة عقوبت و كینه النقص جماعة النقيصة استر نبركستان بقال نام
 نقیبه ای تقادرای یقال النقیبة من العمل یقال فلان میمون النقیبة
 اذ كان مظفر النقیبة بسیار که از مردان دیگر گرفته باشند و بیشتر از
 که از مردان بازستانند النقیبة رکنه معروفة النقیصة الواقعة فی الحال
 اسم من الانتقاص النقیصة الاول النقیصة مهمان از سفر باز آمدن
 و طعام از شب که زت ارد و شیر خالص که سر دش کشند النقیصة اسم
 طن موزة و خزان و النقیصة ایضا الوقعة تنقل بها خف البعیر و یقال الو
 بن نقیلة ای غربته النقیمة مثل النقیبة یقال میمون النقیمة النکارة
 الزیارة النکیبة اسبب النکبة معروفة و سیاهی که بر خیزی صافی افتد
 و النکبة شبه و فرة فی العین یقال نکبة من یرس النکبة مر بسیار
 لحاح النکرة ضد العروة نكرة فبيلة ینسب الیه هم المفصل النکری
 الساعر النکعة سررافه النکروی و من النکیبة نهایت جهد
 شبر در رفتن و النکیبة اسم لنقص العهد و یقال فلان قول
 النکیبة فیة ای لا خلف النمرة کلیم خرد و کلیم نکرارة بالضم من
 اسم الرجال النمرقة بالشت بر شست و خیزی که بر بالان پوشند النمرقة
 بالای کوه و الضمقة مثل الداعة النملة زنبور و ریش بهلو و کفکرا
 سم النملة زنبور و پاک و یقال هو ذنبله لذلکان کثیر الحراکة
 التمیمة من جنی التواة دانه خرا و بنج در مشک و نبت و نبت
 و حاجت النوی جمع النویة نوست و یکش باروزة راه النوب

والنوبك جماعة النوبة جنس ازسيانان المواعدة قولي
النورة اهلك النوبة سهای بسیار طلوع و جایی که در میان ذکر
باشند و گرانها نباشد و اما سید که سینه مشر و خلق و کینه النوبة
نمکدان النومة مرد حقیق که از وی باک ندارند النومة مرد بسیار
خشنه النهايت بايان کار النيه غارت کرده النهره کذبیر
النهره فرصت کار النهمکه رنج و سختی بجاری النهمه مراد النهمه
النهمه مراد النهمه جامة شک النهمه خرد النهمه شتر کشته فربه
النهمه مفرح منظر که بچو شاند تا کسب شود در دروی زنند
خورد النهمه معروف النابت معروف النخه هر باد که در مقابل
و بکری بهمد النیقه نکرش در کاری يقال فلان حسن النیقه النیقه
خواب **ي** التای معروف النادی الرایه النادی
النجن الناشی کودک بر کوالیده الذکر والنشی سواد النساء ججمع
التاطقی فیما فرودش الناجی انکه خبر برک الووده الذکر والنشی بولد
ارد النبی مقام البیون والانبیا جماعه النخی والنخی ممر از النخی مشک
انکبین و روعنی کاوالانجام جماعه النخی عطا الندی نم وبالایه
و جوامردی الانداز والاندیه والندی النجم النس برکوک حیض که
ایندازند والنس ماسقطه منازل المرحلین من زوال المتعتم
فیقولون تنو النسا کم النس الکینه النسیان النس تاخیر حرمه المحرم
الاصفر و شیه شک باب امیخته النضره ترسا النصاری جمع و قی

و اسد انصاری نفی کما یقول بویرمهری و ابل مباری و قیل و احدی انصار
 مثل ندان و ندانمی انصبی نمیدکرم انصبی حوب تیر انداز برنا میکان
 و تیر نام ناکرده و از نیزه بر زار جای گرفتن النظمی دور النظمی نیکم
 درانا انصبی مثل النعمی انصبی بلور حسب النصبی ضد البوس النفاست
 مرد ضعیف النصبی رانده و دور کرده و اگر که سپاهی اندازد و نفی الیوم
 خاک بادش بین دیوارها جمع کرده باشد و نفی المطر باران که بادش دور
 برد و نفی الماء آیه که بر اعضا آبکش کند از سر جاده و جزان النصبی مغر استخوان
 النصبی پاکیزه الانقیاب جماعه النصبی مهمان خاص بر زبیده النصبی انصبی النوی
 و انه خروا و النوی الخیر بنیت کنه دور باشد یا نزدیک النوی و النوی
 یوحیکه که کرد بر کرد خیمه بود الانا و النوی جماعه و النوی فشتی بان النوی
 در دشت النبی خردمند و يقال فدا رجل من رجل و نایبک
 من رجل و فلان انی فلان ای نیهام عن اشیاء النبی کونشت خام النصبی
 انبکر النصبی الخیر بیا ربت یا رندانی و فی النبی کونشت خام
 الواء الواء بیجاری عام مولد جای الا و با و الا و بینه جمیع الوجها
 الدبر الوجها را ده شتر سخی کونشت و بزرگ رخ و يقال ماده شتر
 با قوت الوجها زمین که اندر و سنگ سیاه باشد الوراء و فرزند فرزند
 و بنش پس و موس الاضداد اذن و رق و کوشش کلان لبو الوضاء و جریغ
 الوطی و بستر و نهاده کشته ده الوطی و زنده بزرگ استبان الوعاء جامه جری
 الوعاء و سخته و در مشواری سفر الوعاء و یک نرم که پای در و فرزند شود
 الوقاء و زج

انوفاک برده و کل شیء و قوشیا فهو قارله الوکار بند مثل الولا قرابت
 الوارب سخت و شتر بزرگ و عاق وارب سمي که بر مثل
 قبح بود الوارب بنشد الوارب بدل الوارب در الوارب مشک شیر
 الا وارب و الوارب جامه والا وارب جمع الجمع بنت و عنب
 ای وارسع و کزک و عار و عیب و اقص و عیب اقصی ما عند الفرس الوارب
 مرد بدول و شتر با قوت و ادغاب البیت استفاضة لا يعرفه
 واحد و قيل واحد و غلب الوقت الحق الا وارب قماش البیت و الوارب
 مفکاج ششم و مفکاج کتب در سنک الوارب تا کثافت ذکر کتب الوارب
 و انوفاک بنشد کاه الوکت نشان در چشم و جران الوارب
 و کتبه مث الوارب میراث برنده الوعت جای نرم که بای
 فردر و روح و ریز که روح کسم الطار و روح من ایام
 العرب و الوج و الوج خشبته القلان الودج و الودج رک رکدن
 که مردم ببریدن الوج و الوج حوب بیزه الوج و الوج کاه کوی جل
 و الراج و الراج در کارای در اینده و بیرون رونده الوج نف و کرمی نشی
 الوج خشبته القدان بلوغه عمان الوج اندک الوج برده الوج
 میخ بقال و ج کان رجلا فقیر الی ضرب به المثل في الحاجة يقال الفقر
 من و ج الوج و الوج و الوج مرد تیزه الوج بشتک که بر ششم گرفته بود
 الواحد و رخته و الجمع و ج الوج و ج الوج جری روشن و
 سپیدی و میستی و بیرایه الوضاح مرد سپید روی و وضاح من اسما

الریال الوطیخ انچه برسم توران و جبکال مرغان جفسیده الوقایح
 شتوخ روی و روی سخت بوست و سم سخت الوریخ غراده الواحدة
 ولیجیه وریخ کلمته ترجمه الخ الوخراخ مرد ضعیف و الوضوخ آریک
 کس را دهند و الواد او از ضعیف الواحد یک الواحدان و الواحدان
 جماعة و يقال هذا واحد قومه اذا لم یکن فہم مثله و ہذا رجل الواحد ہما
 بقولون ہو تسبیح قومه و الواحد ہما والد نقار الوارد درہ و ارد الارنبہ
 سر بنی دراز و کل طویل و ارد طویل و الاصل ان الالف اذا طین الی
 الما اذا شرب بقیہ یوم غذا اذا وعد اولہ بحرا و برد الوافدا انکم نزدیک
 سلطان رود الوفا جماعة الوتو در جمع الجمع الوافدان دوستی از دو
 سوی رخ کہ در وقت خاییدن نان بیدارید و چون مردم بیدار شود
 بتران دانستن و دیدن و افل من اسرار الرجال الوالد بذر الولدان
 از رو بذر نشاء از دو سوی روی الواحد غم دوستی الوحید توانگری
 و توانائی الوجود استہ يقال خلو و حاد و روحادی موحدا الوحید
 تنہا الوحید یطعن من العرب يقال حید فحید الودینج و دریت قم
 نوح علیہ السلام الود دوست الود الودید دوست الاود و الاوداد
 جماعة الود کل و سب کلکون الواحدة دردة اسد و در شیر زرقام
 الود جماعة کہ روی باب نہادہ باشند و آب کہ بوی رسند
 و روز رسیدن ایشان و تب کہ ہر روز آید و نوبت الود ہا
 یوم وقت الود بین الظلماتین و الخ و الق و کل شہۃ بہ ہسمی

بهما نصیب من قرارة القرآن و در این توأم و ردت الابل
 الى و ارداس اسماء الرجال الوليد رك كرك الوسا د بيش
 الواحد و سادة الويديش خانه و استانه الوعد مع و في
 يكون بالخير و الشر و الجمع و الوعيد لا يكون الا بالشر و وعيد الفحل
 مديره اذا هم لان ليول الوعيد يتم الوعد مريض و بانكاه و
 دم از سهام ميسر كه او را به نصيب نباشد الوعد و الوافد و
 و الوفا و اتش كن كوچ و جز لك و قلبه و في سرج النوق و في الشاط
 و المضاء الوقود اينرم الوليد استوار الولد و الولد فرزند الولد
 يستوي فيه الواحد و الجمع و المذكر و المؤنث ام الولد و در فرزند
 الولد و زن زايان الوليد كودك خرد و بنده الولد لان و الوالدة
 جماعة و لانش و ليد و ممي الامة الوليد من اسماء الرجال الومل
 سخت كرا نصيب الومد زين منفاك يقال مكان و هل و ررض
 و مده الويد او از سخت و يقال شئ شيا و بيد اي تودة و
 الويد منفاك كدر امله جاي آب در كوه الواجد و الواجدان جماعة
 الويد فانه و يطاقت و يقال ما بها و ابراي اهد الواتر الذي
 لم ينقض منه شئ و الوافد ضرب من العروض و الوير جاوز لبيت
 سبيد باندازه كره جز در تراز و و دنيال نزاره الواحد الوبارج
 و الوير و زسيم اولايام عجز الوير ششم شتر الواحد و برة يقال
 جل و بر و بار و باررض كانت محلة عاذ فوار شها السد تلال الجبل الوتر

طایفه و الوتر سیاهی خون الوتر زده کمان الوتر زده تاب الوتر زده
در رخم نایقه که بار کید الوتر و الوتر جبری نرم الوتر و الوتر فراموش
الوجار خانه کفار الوجور دارو که در میان دهن کند الوجور کوبیده بانی
و کینه الوتر بار کنه و الوتر از الحرب التهام و حرب الوتر الوتر زده
منق من الوتر معناه الذي بعثه على رايته في اموره و بقلتي حرب الوتر
الوجور حرجو الكاسه الوتر بايست الوتر زین سخت و درخت و
الوجور اتباع اللوح يقال ورج ورج ورج الوتر كينه و او از الوتر مال سيار
للوقر و او را بار کید و سبب است کید الوتر و کیدی کوشش الوتر و سبب
الوقر و سبب رمة و حاجت مردمان و يقال فقير و قير اي اوقه و این
و الوتر جماعة مردمان الوتر خانه مرغ و درخت و الوتر سخی و ناه
الوجور جبری اندک الوتر غلبه الواحدة و زده و او از الوتر اللغتين الوتر
روز کا و زبیر الوتر و او را سبب الوتر زین طینه و يقال اصابتهم الوتر
نشا الامور ای شداید الوتر من قولک نحن على الوتر نراي على سفر
قد انخفض و هو على و و قراي على عجلة لم يستعمل الواحد من الوتر
الچیز در دل آید یا در کوشش الوتر سیم و او از نرم الوتر و الوتر
نبات حین الوتر سبب است سبب الوتر سبب زلفه و سبب و میاد
و سبب بو و سبب سبب الوتر تنور این چنین شبهه و الحرب
به یضرب مثلا لامر اذا استند يقال حي الوتر الوتر اندک
کرک بدید آید الوتر النقصان و ای که ماه بکیر در روی و سبب کلمه

٢٩٦
 من فقهه في استخراج يقال للبصير وليمه ما لمحه من الوارثين فطفا طفا
 لا اصل لهم ويقال لهذا الارض الا او يس من شجر او نبات اذا كان
 قليلا متفرقا الوشش مذكور سنة ونحوه ان دشت الواحد وحش الوشش
 والمونث ورجا جمع يقال الوفاش ووشش لقب رجل من رداية القوا
 الوشش ووشش مذكور حركت الوشش الوشش الوشش الوشش
 من الناس متفرقون ووشش اسم رجل ص الوشش سور اخ در
 وجزان جند انكه ازوي بيرون نكرند الوشش روي بند خرد الوشش
 بهنرم ريزاننش افزونه الوشش ميان دو فرقيشه بو قاص الوشش
 واسمه لك ص الوشش مثل الوشش يقال كنه على او قاص مغاه كنه
 ذلك كنه على او قاص ط الوابط ضعيف الوابط جوب ميان
 بالان واسط اسم مدينة الوسط ميان الوسط بته كيك السين رت
 از مردمان وفاضلة از هر جنبي الوسط شترى كه بكنه و شيدن جابه
 بر شير كند الوسط بيت من بيوت الشوا كير من المنطة واسط
 من الطبيا والوسيط نيف النسب الوطاط شب بره وافر شنگ
 و مرد بد دل الوطاط كل زرد الوقط مغاك آت اندر كوه الوقاط الوقط من
 ايام العرب الوطاط اسم مال كان لعمر بن العاص الوسيط
 مرد فرومايه الوقط حوصلى كه در اكرانه بنودى. يقال نال المكارم وادعا
 اى من غيره مشقة الوازع انكه شكر بهم كرد الواسع فزاع والواسع
 صفات المد تعالى الذى وسع رزقه جميع خلقه ووسعت رحمة كل

سبحان الله الذي جعل من الودع موضعاً للودع
يسمى النسر الطائر الودع درد الودع درد مند الودع ج الودع
الودع ان استحوها جانوران درياي الودع بدرد الودع
الودع ببرينگاري و مرد ضعيف و مرد بدرد الودع ببرينگاري
جماعة الفرق من الناس الودع ح لوصي الودع ط انت الودع
فراخ کام و در المشل قد يبلغ القطر بالوساء و سبع ماكين سعة
الوساء القنور فراخ داروي دنان الودع ط ير صغير مثل العصف
العصافير الودع الودع فرومايه و زنبهاري و خرماي خشك ناشد
جامع كنده و امانت مردم خطيب و عوم لغت حسن يرفع صوت
مهندار و عوم و هو لغت قبيح يهوده كوي و الودع جماعة الناس
و عوم القوم و الودع الزيد بالوقع اسبب كه زود سايد
سنگ بلبش درد مند كرده باشد الودع سنگ سخت الواحدة و قد
جاكاه بلند از كوه الوقاع مرد عيبه كنده لقال كرتيه وقاع
وهي الدائرة على اليدين يقال حي كية من مقدم الكرسي الامور
كاردينز و جاي كرد آمدن آب در سنگ الودع اسب استوار و
استوار كه آب از روی تنز آيد و كل شئ شديد و وثيق فهو وديع و
اسمار الرجال الودع دروغ و يقال و لع واللع كما تقول عجب و لع
الي سريخ في النسر الودع ح لوصي الودع ك ريسه و الانبي و زنة
الرجال الودع اندك ف و اجفك سم موضع واقف بطن من ال

جری جرب بقال رجاجة و دریکه و دریکه ای ذات و درک الاول
سزوان الوراك جاسه که بر بالان کوشنده الوشک زدی و شک
البین سرعت الفرق الوشیک زدی و الوشک تب الوکواله مرد
ضعیف الواصل باران تند و بزرگ قطره و بقال ظلال وراشل
الخط ناقصه و رای وراشل و ظلال وراشل الرای ضعیفه و جیل وراشل
لیقطر منه الماء واصل اسم رجل الواعل طفیل شراب وراشل من اسما
الرجال الوصل باران بزرگ قطره الویل سخی الویل کران و بند میزم
فما کوار و عصا بزرگ الوشل ریمین از لیلیف الوصل یقینم مردی
الوصل هم الوصل ترسنده الوصل ترسنده الوصل کل تنگ الوصل از
و حال ج الورک کریمه بیابان مانند سوسمار خود تر از وی که دنبال
دارد الا و رال الورلان ج الوشل آب اندک که بکشد الوشل
آشنی که شیرش میورد از بسیاری الوصل میوند اندکها الوصل
و الوصل بزرگ وی و الوصل فی الحدیث انشراف النور الوصل حقیقه
بمنه لیه بکقولک ما بدین ذلک الا و غل یقینم و غل واحد ای ضلع
واحد یقال للشوال فی الجی هلیه و غل الوصل مرد و زوایه و ضعیف
و شراب که و غل خود و غل بد غذا و قتل درخت مقل الوصل بزرگ وی
برانیده بزرگ ویها الوصل مرد ضعیف الوصل کاهل استوار الوصل معروف
و الوصل فی صفة الله تعالى الخافط و قیل الکفیل بارزق العباد الوصل
و ای و می کلمه تقییم و الوصل تام وادی در دوزخ مخره و افتم بالمشنه

۲۶۸
نظا و ازرق ای و اسع الواجف خادم خانه جلیبا الوقف سیار و مولی بکبر
و حاف القهواسم موضع نشان الوصف غلام خرد و الانی وصفه ۱
لو طیف آنکه آنحوال ساق الا و طفرج الوقف دست برنج و یای
برنج سیمین یا و جزان الوقف تطلع الوقف زمین همواره و نقصان
دبره و عیب و کرانه کوه الوقف بالان الوقف است بسیار
نیر الویف آب که از سقف خانه جکد ق الوازق نیز الویق
اشتر و خر البتن و اسق اسم کلب الوثاق الجیل الدی لوثق ۲
لودق باران نیک و یقال القیت منه ذات و ذقین ای الدولی
و قیل هوسن صفة الحیات و قیل هوسن صفة الطفلة یقال للحرب
الشدید ذات و ذقین یثبه لسیبه ذات مطرین شدیدین
الودوق و الودوق استیشن آمده و كذلك البغلة و الانان
الورق برک و مال حوالان از کوسفند و اشترو خون بسته و کبر
بر زمین و ادیم تنک که از وی مصحف کنند و ورق القوم احدی لهم
و یقال الورق الرجال اصغاف الورق و الورق درم الورق
سبز الورق وقت بیرون آمدن درخت و سبز زمین الورق
که اسه نویس و مرد بسیار درم الورق درخت بسیار برک الورق
ت صاع الوثق و شته الوثق گوشت خشک الوفاق
و یقال لواز غلاف ذکر سبب الوقف المواقف بین التین
الونوق و الوراق الواق کمند که الودک جر بوف و ش الودک

معرفه الورم نشانی و نیایشی که در صحرای کشته الوحام ارز و مندی آن
 حامل چیزی را الورم مرد کران الوحام ج الوخیم گیاه و طعام ناکوار و جای
 که طعام و آبش ناکوار بنده بود و الودم دو الهام که نوشته در و بنده بود و الودم
 و ذمه الورم اعاس الورم و الودم بنده تره و الودم گوشت خشک
 و الودم گوشت که عقاب در خانه خود جمع کند و الودم خور و الودم
 نقش بود و الودم دست الوحام ج الوحام عیب در حرب و جزان
 الوحام ج و ان قصاب که گوشت بروی هند یا لوریا و مانند ان الوغام
 کینه الوحام کان کشته ضخیم راه فرایح و الوان مرد گوشت ناک کران
 الوان درم کران سنگ و اکن شسته الوان ست الوان علق
 مسطحین بجمل العائق الی الکنف و ربما و جمع صاحب و رجل مویون
 اصابت ذلک الوجع الوضاح اسم شهر ربيع الاخر فی الجاهلیة الثمن
 رکب که چون بکشد مرد بید الوان بت الوان زمین درشت
 که اندک بلندی دارد و کشته سخت گوشت و يقال کشته زکریخ و دعاء
 اسم موضع الورشان که تریز و الانثی و رنشان و الورشان مرغی و
 او را ساق حریر گویند الورشان و الوار شیب ج الوزان مستطبت
 روشن و از جانب جنوب که بیش از سهیل بر آید الوزان موز
 الوزین خنظل کوفته و رجل زین الراي اذا کان مبتتیا الوسن خوارب
 سبک الوسنان خفته و سکان زود يقال و شکان ذخر و جواء و اصله
 و انشک ذخر و ج الوضاح نور الودم ج الوطن جای بیش و ضمیم نور

زن فربه الوثیقه جبر لیسیت که در سجده و در فرج اشتر کنند چون خواهند
که بزنجیر دیگر شود الوثیقه استواری الوثیقه بسیار از طعام و طعام
و علف کرد و کرده الوجه روی وجه آنها را اوله الوجه استقبال کل شیء
والوجه بعین در است الشیء و حقیقه یقال فقد و در وجهه ای تلقاه
الوجه در شبها نرغزی یکی از نهادن مرطعام خوردن را و نه المثل
بجسته فلتنکن الوجهیه ای السقطه و حرقه اسم موضع ابو حرقه کینه شاعر
من مواله ال الذی یسیر الوجهیه و شتنام الوجهیه رخساره الوجهیه قبله و
جایی که روی بدو دارند الوجهیه روی شتنام الوجهیه سب که در کور
که نخست دستهای بیرون آید از شکم مادر وقت زادن و نام آید
الوجهیه ابعی که بکنه برانگه هر روزی جبری بگیری چون تمام شود گویند
استوفی و حیثیه الوجهیه تنهایی و نه المثل الوحده خیر من حبلیس القمو
و حدانیه اندر قل الوجهیه جانور لیسیت سرخ که بر زمین بر خفیه
الوحده افزار لبسته و بالاخر الوعافج الوحده طعام من اطعمته
الاعراب افظ مطحون بذرع ما ثم یصب علیه السمن و یقرب
بعضه ببعض ثم یوکل و داعة من الکف الودعة کوشش مای و شبه
سید که از امور وجه گویند الودقة سبزی زار و یقال الصحت الارض
و ذقیه واحدة خصیا اذا اخصبت کلها الودقة سبزی زار تاره و الودقة
سختی که الودرة کوشش یاره کلان با استخوان الودمة کوشش زره
الوجهیه و کوشش دلو و خرزه من الکروش او الکبد المعلقة الودام

بهر دوزخ و در و طاق الغنم البهائم التي تروى اليها الوكن فانه مرغ بركه
 يا بر دوزار الوكن الصبح الذي يضرب بالاصابع ويقال له الوج واما
 عجيبان الوهن سست و نزد يك نيم شب و بين جبل من جبال الدنيا
 الوهن مزدور الوهن انكور سياه و الوثن كوثك الوثن ابدست
 الوثن آب كه بدان ابدست كند و البقة اسم رجل و الوالدة
 اسم موضع جبل و البقة لسمع اذا كان لسمع كلام فيقع عليه ولم
 يكن منه على لغة الوالدة كانه كنف از سر باز و وائله اسم موضع الوالدة
 ميانك قلادة و بهترين چیزی كه در و بود دست اربع اراج الوالدة رحم
 يوسته مضاعفة اي بعيدة لا غاية لها الوالدة دندان كه بخنده بيدار
 آيد الوالدة او از الصراح على الميت الوالدة خادم خانه جليبا الواقعة
 القيامة الوالدة بشكها و كمينه جملة الوالدة خيفة تر باشد از غم فرزند
 يا دوست و لانتی و الوالدة و الوالدة كشت كه از بچ كشت كشت
 و بكر و نسل الوالدة سببه كه از كارى باز دارد الوالدة مرد
 كه با همه كس موافقت كند الوالدة اسفل الاضلاع و قصر الوالدة آهها
 بیش مر نخل الوالدة الدبر يوم الوالدة يقال الوالدة على الطبع من
 ايام العرب و يقال الضاللة الوالدة الوالدة بلك منى وركه كه اندر
 كم باشد و بوست بز و خرگ و كرد بر كردم خبرى الوالدة بلك منى
 و ميانه و و انكشت و خلقه كه بروى نيزه زدن اموزنه و سبیدی
 بیش از سبب چون كرد باشد و كل سفید و طریق و سته در كار الوالدة

جاء الوديع غيب بنظر كروست الوديلة آينه وبارد الزميم الوديمة الهد
الوارقة والرقى الورطة كل كنه استور دروى مى افتد وبنجر ووقيل الورطة
ارض مطبنة لا طريق فيها وقيل الورطة الهوى يكون في ابليل شتى على
من وقع فيها ثم صار مثل الكل شدة وقع فيه الانسان الورطة الهلاك
الاوراطج الورقة احنيس من الرجال والكرهم منهم وهو من الاضداد
الورقة والورقة درخسب ياربك يقال في القوس ورقة وى
مخرج القوس اذا كان خفيا يقال لى القعدة في الجاهلية ورقة الورقة
سرسية ست وخمسة ست الورقة مرغ آيد الوزارة وزيرى الورقة
كربيه الورقة مثل الوجبة الورقة نوعى ازطعام الوسمه وسكونه يعني
زنگ ابرو ورموى الوسمه ان كنه در دزدان براندا نرا الوسمه
نزدك بكس يا حمرى الوسمه مع الوسمه يقال ما عبتل دشته اى
طرفه عين الوسمه جوب بارى الوسمه باره استخوان زياده
كه در استخوان اصل بود ووجه كه بدان قدح را دريه كند ومنه قيل الرجل
اذا كان غليلا في القوم ولم يكن من صميمهم انه الوسمه الوسمه غوثه
ريمان وماكوى يافنده والوسمه خسته ياوى عليها الغزل الواسمه
وغير الوان الوسمه وكل الفيفه منها وشيعه وخط برد الوسمه كونه
يكه خوش خشك كرده الوصاة والوصاية اندرز الوصوه لالتصاها بالامر
اليت الوصيدة مانند جوجه كه در كوى ها بكنند به مال وحيفه از سنك
بجته ستور وحيفه انرا كويند كه از شاخ و جوب باسته الوصيفه كونه

۲۶۱
 الوصلة ان كوسفد كه مفتشكم دوكان دوكان ماده بزاري و شكلم
 هشتم نري و ماده رابن بزرا نكشتن نري از بهر ماده را و الوصلة الارض
 الوصلة البعيرة كانها وصلت باخرى عمارت الوصايل من برد العين
 مخططة الواحدة وصيلة الوضعية واحدة الوضايح من الثقال القوم
 يقال ان خلفوا اوضاعهم الوضعية الخاضع الوضعية ما ياخذ الوضايح
 السلطان بين الخراج والعنود والوضعية رخت خانه وزبان وبنية
 جاسه والوضعية نحو وضايح كسرى كان يقبل قوالم من ارض فيسكنهم
 ارضا اخرى حتى يصيروا بها وضعية ابد اشبه الوثاين الوضعية
 جماعت اندك كه بجاي فرود آيند و بحق اين ايند كان احسان كنند
 الوطيمة طعام ماتم الوطيمة غرار وكونه طعام الوطيمة فرج سطور الوطيمة
 ما يقدر كل يوم من طعام الوطيمة ووروز مره از طعام و خدمت و كار
 وذكروا نذران الوعنة زك لبيار كوشك كان الاصابع لسبع الوعنة
 مرد حريص و نادان بكار و مرد بد خوشتك دل الوعنة انبوى ارتعرا
 بر آب الوعنة معر كه بمبارزان كه بلاء ديكر را ديكر نكند و در هم آورند
 والوعنة تبش تب والوعنة الدفعة الشديدة وعلته اسم رجل و
 قيل اسم جبل الوعنة بياض ترارة على الارض يعلم انه وادي النملة
 بنيت شيئا الوعنة بانك شغال الوعنة سخنة كرا الوعنة بنسركم كرده
 و تيز بود كه دروي روغن كا و كنند و كوشك كه بر سنگ بيان كنند الوفاة
 مركب الوفاة والمعونة والوفرة موى تابنا كوش الوعنة فضة تير دان

الوقیعة خرقه که بدان فلم باکنند و خرقه که بدان طلا کنند و سر بندیش
و سله جامه و خرمالوقیعه کالسله بنخند من الوجین الوقارة استیک الوقاة
مردی که وقیعه و بسبار الوقایه مع زنان و هر چه بدان جزئی نگارند
الوقیة منعا که نرید الوقدة سخی کرنا و کان باجده روز باشد الوقرة کو فیک
سیم از سیک و یقال سفیم و قره ای عداوة الوقیة حرکت الوقیة
فالحرب صدمته بعد صدمته الوقیة بانک سیک چون بترسد الوقیة
و الوقیة منعا در کوه که آب باران در وی گرد آید و جری که از
قوده با نند سله و فتنه و کشش الوقیة اسم من فوکه و فقت
به فی الحرب و قایل الحرب و قوهم الوقیة الوعل ان یلجی الکلاب
او الرماة الی الصخرة فلا یکنه ان یمنزل حتی یصاد الوکالة وکیل الکنه
نقطه وختین و حران و نقطه که بر سیا چشیم افتد الوکلة مردی که
از عجز و کاهل کار بدیدیران کرارد الکنه جایگاه مرغ که نشیند جایگاه
باشد و قیل الکنه اسم کل و کن و عش الکنه مهمان بنام نور آورد
الولاية لفرة بقا هم علیه و لایة الولاية فرخی میان راه همچون فرخی
سراپا و باران کریر الولة انکه خالص باشد بجاری که او را بکار
نیاید الولة دلو خرد الولة بشما کنند الولة یار خاصه الولة لیرت
الولة جزئی خرد و کینز که پرستار و بنو یعه می کنده الولة
طفا می که از ارد و روغن و شیر سازند الولة مهمان عروس الولة
سخنی که البش الونة سته وزن است و خردمند الومانه مرد پیش

۲۴۲
 الوهدة زمین خاک هموار و يقال القیمة اول مملكة ای اول شئی و خرگور
 و جزان الوهنة زن استنه الوهنة درید که مشک الوهنة ملح نجمة مشک
 کرده که باز زن کنند و بنجورند الوهنة رکنه رکن و جوال سبط کلان و جرنوئیه
 ای صمخ البطن **الوای** اسب باند ام خلق و لانتی و لانتی
 الوادی خشک رود الا و یتغ الوانثی رموده که الوادی تمام که الوادی زن که
 بگرد و کسبه که از رفتن بر سدر از دردی که در نمش بود و ورکال
 الوادی معروف الوادی است الوانی برست الوحی الهام و بیغامبور
 ز و نوشته و نامه و هر چه بدیگری فرستد و اندازی فی المشل و حی فی حجر
 یفرب لم یکتم سره الوحی لوازد و زخ آتش و ملک الوحی زود الوحی
 بنجر و شش و سوی است از هر جزای و پشت کمان و از برای نجاب
 که سوی است باشد الوحش الوحی انگه بو استنه از زود خواهد يقال
 للمیرض و حی و لاجل الودی اما الودی یخرج بعد البول الودی نهال
 خرمالا و زینج الوری کوشش فربه الواحدة و رینه الودی خفیف
 الوری مرد کوتاه استوار خلق الوسطه میانیک و انکشت میانیک دست
 الوسمی باران نخستین بهار الوشع جامه و نخی الوساج الوصی
 معروف الوضی خبر روی الوطی من کل شئی ماسهل و لال حتی انهم یقولون
 رجل و طی يقال الوعی فی ذلک ای لا تأسک و و نه و ما عنه و علی
 ای بد الوعی روشنش لوازد و تیل الحرب الوعی المافیة من الاصوف
 الوفی باوفا و کار تمام و تمام و رسان یوم الوقی الوقی من انام

الغوب وهي خير اقيها جاض وسدر يقال للنفاقة والوكري والولقي وهو شبه
فيها وعد والوكري ضرب من العدو وناقته وكرى قصيره والوكري من النشا
الشديدة الوطى والوكري والولقي وويدن كذا اندر وى بر حبتن بود والولى
خوش نزدك وى دست ويارى كرو باران دوم بهارى والا ويار
والا وليتنج الوهى دريدك **باب الماء**

الحياء كركه از رسم سوز بر آيد و كركه از روزن بيد ايد در آ
و ابر تنك الهيا معروف الهدي والهراء سخن تباه يقال له ملكته
للمنا لفة الهضار الجعة من النكس الهضار قطر ان الهند باو والهضار
تلخه الهولوى ميان اسمان زمين وكل خال فهو هواء مرد و عمار الهوجا
ماده شتر كه سخت رود لغت للنفاقة خاصة لا يقال حمل الهوجا و
الهيجا و طرب الهيا بيا بان به ارب يوم الهيام من ايام العرب
وهي رسم و ما يروى مقصورا **باب** يقال له هارب ولا تارب
اي صادر عن الماء والا و ارد اي شئ الهيب بارء جفري وقطع الشئ
بهيب الهباب نشاط و باد كه خيمه كيا بر كند الهباد رب شراب
وقيل اللغى السريع في الخدمة بهيب الهيب بانك نذر وقت شق
الهذب والهذب مزه وریشه جامه الواحدة هذب به اسم الرجل
هذب الهذب بر كنى ريك جون كز و بر كن بر و بر و طاق و جزان الهذب
ریشه تاب الهذب ریشه الهربا ب شتر و هربا ب اسم موضع
الهضاب بيا روى الهقب شتر مرغ نلند و ادمى نلند الهلب

کاسمو و موسی و دم سب و ذی الشکل کلالة الهیة الهلاب یاد سر و یابا
و یوم هلاب اذ کان سطر احمق هنب من اسماء الرجال الهوب
مرد بسیار کوی الهوزب کشته تر نیز یقال سیاب جناب من الهیة
والخنیة و الهیة رب ریشم مرد کران زبان و فرومایه و ابریزد یک
بزمن الهیوب مرد بد دل و ترسان و یقال الایمان هیوب یعنی الهی
الایمان بهاب الماصی **ت الهیة** بیدل و عقل الهی
نیز و فرخ میگوید من و مرد را زنادار و انکه را بکنز بلول و بجه کاشه
الهفات ابله یقال للاحق نهفات لغات یوصف بانخفة الهیة
منفکة هیة اسم موضع بالجزیره الهیوب ابله **ج الهیة** کشته
مشت یقال کب نلال ناج ادا رکب اسم المهیج استوره رنده
المهد و ج باو بانکمن و در کشته بانکه و قدر هرج سریعة الغلیان
الهرج فتنة الهرج کسب یا روزی نیکو تیات الهرامج او از دادم
و مرد یعقل الهرج جنس من العروض الهیج پشه و مکس خرد که بر روی
کوفته نشیند یقال لزاله الناس و الرعاع الطمعی بهیج یقال بهیج سبک
و در الذکر شکم الهودج بار کیه یافته الهیج الفتنة لوم بهیج ای یوم بهیج
هاد کله ایست که بوقت زجر کشته گویند الهامد او زکر اهل ساحل
شوند در جانب روی الهامید المصلی و الهامید النایم الهامد درخت خشک
الهامید تابی الهودج الهیید تخم خنظل الهمد دسه یک یا چهار یک از شب
الهیم و ضعیف یقال الهمد مرد قوی و جواغز و یقال اندر اجل هر کس اجل

اچي سبڪ وقيل الهند بالڪسر الحيات من قولك مخرج دستي بولند الهند و
 الهند الكرم الهاد لاله اى الهادم الهاد حى من اليمين الهند بطاير سوى الهند
 والجمع الهند الهاد و شيب كورى وضع كه از درخت دويده باشد و شيب
 بغايت استبر الهند و د شيب الهند معروف الهند اواز الهند و شيب
 چون سرك كه بوى زنك نكند الهريد لغوشاك الهند نوزده الهيمده الحال
 المكتوب على الرجل في الديوان يقال افندنا السلطان بالهيمده اى بما
 مات من الغيم الهند جبل من النكس و هند و ليست شتر و هند
 اسما هو و ابنه عليه سلام هيمده مثل ناد و يقول العرب هند مالك
 استفهم الرجل عن شيا كه يقال هذا مالك الهند و الهند
 كارد تيز و جزان الهريد كاشي الهاس باره افتاده الهاد و شير كه
 زيرش تير شده باشد و نوزد و شش تنك الهاد ركيه بسيار الهيدر
 همواره و الهيدر الهيدر ريك زمين هموار الهيدر فيه الهيا ركن رسيار موى
 و بهار اسم رجل من قرش الهيدر كارجب و سخن سخت و خطا يقال اله
 الهيدر اتقار اى ذابته من الدواهي و شتر نازك و كيد الهجر كمكاه و قوت
 فلان عن هجر اى بعد الطول هجر اسم بلد الهجر يا و الهجر رسته كه بدان
 خرده باي شتر ناميان بنده و زده كان و انگشترى ملك الهجر كمكاه
 و حوض بزرگ و شور و كياه خشك شده و انكسته و يقال ما زال
 ذاك بحيره اى دابة الهند و الهيدر سيموده كوى باطل يقال دمه هذا
 باطلا الهيدر بانك شتر الهير كيه و الانثى هر رقع و هر سلس اسما و النساء

و راس هر اسم موضع الهی دعا الغنم و البقر و قبا یقال بالعرف هر اسمی
برای بلا یعرف من یکوه من بیره و یقال من هر رسته ای که رسته هزار
در دست که شتران را که در دست کم نشان روان شود الهی هر حکایت چندی
الما فی الجدل الهی هو را بر بیهوشی بسیار از اجلیت سمعت له هر اسم
هزله الهی بر روییدن سگ درون النباح و الهی در دشواری هزار هزار
درستان الهی در شیر و ناقة هزیره ای صلبه الهی و الهی و الهی و الهی
من اسما و الاسد و الهی و شیر صید شکننده الهی و در از الهی
لمتبع الهی بسیار کوی الهی خر کرده و بجه و گفتارام الهی ماده خر الهی و
تشریف و گفتار بسیار موی و هو بر من اسما و الرجال الهی و الهی و الهی و الهی
که از دست رست جهد الهی و الهی و الهی و الهی و الهی و الهی و الهی و الهی
سنت الرجال **الحاجب العیاب** هر اسم
الحاجب اندیشه که بدل آید الجس و بازی که شنوی و در نیایی
الجس من یحیر و یاه و یوصف الرجل الیوم و در متنی الا یا معجبا
ای شد آید نا الجس شتر با قوت و غلیظ و کرک سبک الهی و الهی
قراوش الهی و الهی و الهی و الهی و الهی و الهی و الهی و الهی
سخن پوشیده الهی و الهی و الهی و الهی و الهی و الهی و الهی و الهی
الهی و الهی و الهی و الهی و الهی و الهی و الهی و الهی
کنش و الهی و الهی و الهی و الهی و الهی و الهی و الهی و الهی
مال و الهی و الهی و الهی و الهی و الهی و الهی و الهی و الهی

[illegible]

زود و در الهیج الرجل القوی و الهیج من اسما و الرجال الهودج النعمه
 الهیج احمق و ضعیف و رج الهیج نفی التراب غ الهیج
 بالین المعجمه مثل الهیج ف الهیج ما یکنه و الهیج مثل الهیج
 الهیج و الهیج شتر مرغ کلان و بیه الهیج مرد فرخ شکم و کران و ابله
 المهدف و الطمع الهداف شانه تیر و غیره و الهدف تیزی که کرانه رنگ
 بوده و مرد ابله و يقال الهدف الرجل الجسم الطویل العنق الخاؤه النخض
 الهدف مای خرد و ابریه آب و کشت که در درودن وی تاخیر کند تا
 دانه بریزد و الهدف درختان و جناح هفا و ضعیف الطیران الهیج
 بیه این تنک الهیج سخت بیه فرقت و مرد درود کوی و مرد کران
 بیکفایت و الهیج الیوم الذی یستر عامه شمس و الهیج الهیج
 الضحیه الهیج و الهیج نفیشت باد که از زمین آید و بادی که میان جهنم
 و دیور جهنم الهیج مردی که زود نشسته شود ق الهیج
 خادم الهدیق دست موزه الهیج آب بینی که خشک باشد الهیج
 شتر مرغ زود مرد دراز بار یک ل الهیج هلاک شده
 الهیج و الهیج الهیج الهیج الهیج الهیج الهیج الهیج الهیج الهیج
 طلبا لمعرفهم و ما لکن عم بن اسد بن خدیجه ینسب الیه الخیار
 الهیج چیزی که فروراض الهیج و ارضیون ما لکون اذا لم یکن فیها
 شئی ل بهل رسم صنم کان فی الجاهلیه فی الکعبه الهیج مرد کران الهیج
 زن بفرزند الهیج زین مهملک و ما موله در میان کوه الهیج زن فاجره

الهدمل جامه كهنته الهدمل بانك كنوت نرو الهدمل فرخ كان على عهد نوح عليه
السلام فصاده خارجه من خوارج الطير قالوا فليس من حمامة الا وهي
تبلى عليه الهدمل وان ارتفع من الارضين من تلال صغار يقال الرجل طفيف
وذهب بوله هذا اليك اذا انقطع هذيل قبيلة من خندق جبل هذا كل
جسيم ضخيم هرقل وهرقل ملك الروم الهزال نزارى الهزال نزار الهطل
باران لبيار الهطل رسم جبل الهطل شتر مرغ جوان والاني الهطل
الهطل نازع كنوت الهطل ماه توماسه شب از ماه هلال كوئيد ولسان
قمر ومارز ويزه باريك ووشاحه كبدان خوشه صيد كنند وبارك وبارك
در جاه وحوض وكونه از باران وعلامه خوروى والهلال طرف الرجي
اذا انكسر منه وحديده تعرقب بها والخبار وحديده تضم بين الجنوي
ما استقرس من النوى والهلال قبيلة من الهوژان والجمع الهلال الهلال
السيار وروشن الهليل زهر كنده وجامه تنك وشعر بهليل
رفيق الهل شتران ضايح به نگاه بان الواحده ثالثة الهمل سب
وشتر تيزرو الهلو الهول سيم الهوجل شتر تيزرو بانشاط وريابان
دور زمين به نشان وشنكر شتر وذييل جاذق واجمق وهو من الا
صدرا وهر ذكران وبارك وارب الهيل مال سيار ووقال اجار بهليل
والهيلمان اذا جارب بالمال الكثر الهيلصل شكر اندك كه نفرو رندا
بهيطل ووقال هو الثعلب الهيلكل الضخم من كل حيوان هاشم من
السماء والرجال عمرو بن عبد مناف سلمي ناسم لا ناسم الشريه الهياضوم

۲۷۶
 نولدش الها موم الخی بکزارند از کوانان و الخی از جر بوقت بران
 کردن بدود و دوالها موم الشیخ الکثیر الانالة و کل شیء در آب بسمی نامو
 الهم قدح بزرک الهم م بادخت که کیا و خیمه بکنند الهدم غول که در و از
 نهند الهدم الشیخ الذی قد انظم مثل الهم الهدم ویران سر جاه و کرانه
 جاه که ویران کرد و در جاه افتد الهدم شمشیر یک نیز الهم نوعی از
 شور و کیهان الواحد هر مته الهم بیه سخت الهمی ج و هر م من اسماء
 الرجال الهم من سست هنرم الفریج مانکس من هنرم من اسماء الرجال
 و الهم بانک علی اشام من اسماء الرجال الهم هنرم و کیهان خشک شسته
 الهم الهم شیب فراخ و الهم نوم و الا هم نام ج و يقال الطلع هضم
 ما لم یخرج من کفراه و الهم من النساء اللطيفة الکسین يقال تخفر
 هضم الهم الشدید الطبع الکثرة الاکل المقیم کرسنه الهام ضرب من
 الاطعمه یختل من نجم مجلد الهقام ستر و هر خبری در ار و الهقام
 السید الضخم ذو الجلال و الهقام من اسماء الرجال الهم اند و اندیشه
 جیز الهم در سخت بیه و الا ننی مته الهم هنرم بیه لعظم مته نام من
 اسماء الرجال الهم جاه بسیار آب و در بسیار آب الهم هنرم
 که در سینه بانگ کند با نونیک کلو الهم نام یک که در شیب است از نونی
 الهم نام اند زیوانک و تبشیر و الهم نام نشسته زد که نشسته الهم نیم
 عقاب و کثیف احمر الهم من اسماء الرجال ابو الهم کنیت عقاب
 الهم الهم الشیخ و قبل الا کول الهم هضم شیره الهم هنرم غر و از و از و از

بحر بیق و اسع بعید القعر الهاجن کبر خرد و ذو النسل جنت الهاجن عن
الولد ضلعت یضرب للصغير قیرن زینیه البکر الهاجن بزغاله السبق
شد هیش از وقت کشید و الهاجن الزند الذی لا یولدی بقدر حته واحد
الهاون م الهن ابرکه باران وی میسرند الیجان تنه سفید واحد
وجعه و تذکره و تائیده سوار و رباقا لوانیجان یقال لبعیجان و نافه
یجان و امراه یجان و ارض یجان اذا کان ترتهها بیضار و یجان
کل شی خیاره الیجان سبب بد شراد و انک ما فی ریش بنده باشد و بدر
ازاد الهمدان کران و ابله الهمدیان یهوده کوی الهمان خرد الهمان
باران الهمکان مال بسیار همدان حی من العرب الیجان م الهن
فرج الهن جیزی فرومایه الهم من الخن الهون استیک الهون و الهوان
غوری هو از ن قبیله قال بعضهم اشقت من الهوزن و هو العیار و
یقال بل هو ضرب من الطیر الیجان لسان یجان بن بیان یجان شکس
الیهیجان بد دل و نشان و جیزی بسیار و خاک و کف که بر دنان نشسته
الیهیرون قدر نجک و الیهیرون البضا الدایته و یقال للبحر المنه یسعون
الیهیجان الیهیجان العطنان مال بسیار الیهیجان نشنه و القوت
الهیاجه غوکده و کذکذ النعامه الهیاجه کرمایه نیم و زنوار و جرج
الهیاجه از زوال کاه تا نمازدیک الهادیه عصا و کاه که در ریش کله کاهان
بود و الهادیه من کل شی اوله دیات الوحش و هو ادیهار و ادیهاتقال
اصابتهم با زمته من هو ارم الدر ای دایته کاسره الهیاشمه شکسکس

۲۷۷
که استخوان لبکنه الهامه ناکه زود نشسته شود الهامه خرمن ماه و ناله
من اسرار النساء و الجميع نالان الهامه جوده و ميانه سرور استخوان
مرد و چشم بیل الهامه و جانور زمین یعنی جنبه هوامج و يقال للذرة
نعم الهامه هذا و يقال لعبد كذا البدر من كل ثامة و لامة ای ملته
الهامه و كل هامة لا يدرك فغيا الهامه لوزر سخت الهامه انچه كسي
عشده الهامه كشته شتر الهامه باره روزگار بهتة السيف منزلة كشته الهامه
و مضاوره و هو سيف و بهتة و عشنا بهتة من الدمار ای حقبة يوم
الهامه من ايام العرب الهامه بادية بادية سخت که جزیرا را بر دارد
الهامه نشسته و در زیر خط و کرد کرده الهامه غنیمت و الهامه اسم ناکه
الهامة كوشت باره المبرج الهامة بسوسة ستر بنقطة القيسى كالحق
ليضرب به المثل بهيرة عن سعدى ابدا الهامة جري شكنة الهامة
ساعة از شب الهامة خرمن بهن باز کرده الهامة اجمن و الهامة
الهامة التي تدفن كرويل كل شئ بالتراب الهامة بر لبان از وطن دار
الهامة مدينة ذوالهجرتين أنكس از ياران که هجرة کرد او و بخشه و دیگر
بمدینه الجعنة باره از شب الهامة لبيار حسنه و رجل بجعة ای
احمق الهامة كشته از عقاب تا صد الهامة ج الهامة سخته که كیفیتی ان
یعنی لازم اید و الهامة صدر الهامة الهامة شمر که در مشک نوزند و
نزنند و بعد از ان بخورند هنوز مانده باشد الهامة رگستان
لبیاب درخت الهامة صلح و ارامید که الهامة روزگار نظر هدیه

امره الهذبة انجيكب فرستند الهذارمه بهوده كوى الهذرة مرديار
كوى الهذرة كرى ماه الهراوه عصا ركلان مزيمته نمبر وهر شمة من اسما والرجال
الهذمة درى بسيدارى بمنز بديل وكنده بسير الهذرة كلهم باره كه آيت ان
بوى كيرند وچو رها شقة بايت ودرلو هر شقة متبجيت بايت وبقال الصوفة الدرة
ايست هر شقة الهذمة كوسفند بسيار شير الهذرة ييريش لاغر الهذرة كوزان
برركت وكونه اين هر مه فرزند يا زيسين بقال هو ولد الهذرة سره كه ستورانا
فرزند الهذرة معرف الهذرة نشاط وجر كيت مركب وشرقه ديك الهذرة
انكه مردمان زانوس كند الهذرة انكه اورا انوس كند بقال انه لذو هذرة
اى كسل و الهذرة الكسل التام وانه لذو هذرات اى بيسين فى كل شى
الهذمة مفلا كك وجزان وزين هوارو الهذرة مثل الهذال الهذمة
ستور لاغر الهذمة فى الحرب معروفة الهذمة درخت بوشيدو كه هيزم
كش هر جلونه كه خورهد اينم كند فلال الا الهذمة كرم وبقال افلا
هذيمته كرم اى لا يلبق شى من وجوده وكرمه الهذمة كوه ونبته بنبندو
باران بوسسته دررك فطره الهذب والهذب والهذابج والا الهذب
نحج والا الهذب حج القيمة نقصان حق كس والهذيمته الطعام الذى يعل
هو ذوقاة الرجل المعقوفة خطا الهذمة منزل من منازل القمر وى ثلثه
كوكب فوق منك الجوزاوكا انها فى هذيمته الدائرة للقرس فى هذمة
وتيسام بها الهذمة انكه ميان مردمان بسيار نيك كند وخبيد الهذمة
الامنى الذى اذا جلس لم يكذب وبقال الهذمة

بهت ولا بلة ای لم یصیب شی و ما جابر بهت ولا بلة ای بفرج و خیر الیه
 کاسموی الیه بجهة الحق و شی و یقال ما علیه یلبس بهت ای شی من الخلی
 الیه که از در خرغ کند الیه که هلاک و یقال وقع فلان فی الیه که
 الیه که و فلان الیه که من الیه که ای ساقط من سوا قط ای و یقال الیه که
 الیه که زمین که بروی باران رسیده باشد و در درو و یوم نیامده
 باشد الیه که اندوه و اندیشه یقال انه العظیم الیه که خواست دل و الجمع
 هم الیه که بحای الیه که هم الیه که اندک مردمان البکیا رطفت زندقا الیه که
 طرزة الیه که در اطعن کند الیه که باران اندک و باد زم الیه که الهیانه
 جیشم الیه که دروغ شتر که فرود کران نهند و الیه که منزل من منازل
 القمر الیه که صد شتر معرفه لا یدخلها لالاف و اللام و الا و احد لها
 من لفظها الهوارة آرا میدک و صلح و رجل هو استه تجرب سجاج الهو
 بجهة زمین هموار الهویة و الهوة زمین مفاک الهوارة کومان شتر الهوة
 جانور سنک خوار و بها سمی الرجل هوارة الهوشة القتیة و الاختلاط و الا
 ضطرار و هو شاب اللیل طلمت الهولة هر چه که را بدان برساند
 و کل الیه که سمی الهولة و الهولة ناکانت نشو و بطرح فیها ملح فتخلق
 بها الهوامة مرد و الحق و بدو و الهوامة بیابان و من قیل للهوات الهوی
 الهوی که بعد الهوامة بقلیل الیه که الهیة نهاده مردم و جزان الهیاته مرد
 بدو و ترسان الیه که اسم امرأة و الهیجانه و الدرة الیه که
 شتر و غیران که غضب کرده باشند الیه که شکم رفتن الیه که جماعت

مردمان که سلاح پوشیده باشند وزن میان سال و ماده شتر بزرگ بسیار
شیر و البیضه ایضا صورت الناس البیضه تا تیده البیضه بانک
که از روی بترسد و يقال ہی کی یفرج منه من صوت روفاحته نشاع
او غیره و ارض بیعت ای و ارضه البیضه بانک زخم شمشیر در هر یکاه و يقال
على ایتک ای علی رسلک البیضه مرد ترسای (الهالی خاک کور
الهاجری زوایل الهادی کردن و جوب دستاس که بگرداند و بهار
و کاود شت که در پیش کلک و ان بود و راه نای الهالک که آنکه لان اول
من عمل الحیدر من العرب الهالک بن عمر و بن اسد بن حرمة و لذلک
قبل لبی اسد القیون ثانی من اسماء الرجال البهری مرد جلد در کار نا
و دینار نو و موزه نیک و الهیری لاسوار من اساوره فارس و الذب
الحال البهری آنکه و زر کر البیضی شبان و يقال قصاب و يقال
الفتیج السریع فی الذمتر بهی و بهما ب قوس هتقی کان یک
اور بکر مکاه البهری طعانی که بکر مکاه خورند البهری ابن الهدی
و الهدی فریاد و الهدی سیرت الهدی عروس و ابی الهدی راه
رست الهری و الهری انبار خانه الالهراج الهری کوشش نیکخته
الهردی در درک الهردی نبت هر نبتی اسم جبل الهدی نبت
امراهه نبتی الحیدر زن بسیار کوی بانک لقره البهی کوارنده الهدی
و الهند و از شمشیر مندی و آهن بولا دو الهوی و الهوی یکس شب
و الهوا و خوست دل بی بن بی یکس لیسر یکس البیضی قری کور و زن

فروشن الهی مردنیکو بیات باب الیاء
 الیس ادوست الیس اریض الیاء الیس اربهمه الالف الحنا الیاء
 بیابان بی آب که راه نباشد در وی ب الیاب خراب
 یثرب اسم موضع بنا حیت الیاء مته یثرب اسم مدینه النبی علیه السلام
 یحصب قبیلہ یثرب بن لعرب الیشب بسم الیعوب
 سب تیز رو و جوی که آب وی تیز رود بسیار باشد الیعوب
 مهتر ز نور ان عمل الیعوب شی اعظم من الجراد شب الخیل
 و الکلاب یلفظه و الیعوب العدة ما تقرحتی مس حطم الدابة
 و مهتر مردان و دایره هلو سب الیعوب کبک کنه و یسمى الخیل
 بقاقب تنیها بالجل الیلب حیز یست از دوال که بی رزوه
 در پوشند و یقال الیلب ستر الواحدة بلبه الینب یا شکان
 الیعوب بدول الینکوب راه که رست نباشد
 الیاقوت م الینوت درخت کوکب رث یفوت اسم
 سرخس یاجوج و ماجوج دو کوهند که ذوالقرنین
 سد ساخت بر ایشان الیارج باره الیریدج یوسیه الیلنج
 عود هندی الیجوج نوعی از عود یوج نام افتابست معرفه
 لا یدخلها الالف و اللام الیافوخ تارکس فروخ اللیل
 یثرب الیس رست و ثقت و قوه و ملک و طاعت و محبت
 و فایده کان و راه و جماع ید الانسان الیدی و الیدی و الایدی

چ وید النعمه الا يادى والنسيه الى اليد يدى واللا اصل يكى وبقال
فازمب القوم ايدى سباى متفرقين فى كل وجه واعطينا المال عن ظهر
يدى لقضاه واتبعت الفتم باليدى الى يمينين مختلفين بيد المقيد
استين پير لاس بيد المنبر ودر لقمه ناول بيد الدم همیشه اليعقيد ملخ
جكوك اليعقيد انكينه اى طعمى كه از غسل سازند ايلند و در دراز
وزيه و در سخت خفومت و الياسه انكه بر حسب بود و انكه
سوى جب رود و ياسه من السما را الرجال و ياسه الحاذر الياسه مقام
اليجو و الرجال و مجموعه سميت بجا بر اليجو و در دشته الحظور و در دشت تربيه
يد كرم السما و الرجال اليه مرد كوشت ناخور اليه السهل المتقاد و يوصف
لانسان و الفرس و اليه سوى جب مقام و اغسر و يه حسب و رست
اليه كسافى و اليه و اليه سار و نو انكرى و اليه سار و حسب اليه انكر
و اسان ليكر اسم رجل و ليكر اسم قبيله من ربيعة اليعقيد غاله
بر و ام سنده اليعار با نكته زده يعقوبها ليكر اسم رجل اليعقود كه بود
كه انكر كايه قوه گرفته باشند بعض من السما و الرجال اليعقود زغاله و اليجو و اليجو
بر و كو سفد كه سيار با نكته اليجو زمر و در از و نشته و راز كردن و كمشك
و جيزى ميانه كا و اك اليه سكر شتم و هو حجاره امثال الاكن و در و به
اعظم من الجداد من الياسه نو بيدى ابو الياسه خلال الياسه
و اليه سكر خشك الياسه الماء و اليه سكر خشك الياسه الماء و اليه سكر
اليه سكر خشك الياسه الماء و اليه سكر خشك الياسه الماء و اليه سكر خشك الياسه الماء

من البیوض کما ینکوظ البیض بنداع البیاضة کما ینک
که هیات مردان گرفته باشد الاقاعج و البیاضات من الامراض
وغلب البیاض میوه بخت و البیاض الاحمر من کل شیء البیاض مردیدل
و جانور که پشت چون چراغ نماید و آنکه بداند البیاض کوششست
و موش دشت و ریح فیلد من تمیم البیاض کوششست البیاض
سنگ سپید که در افتاب نیک تابد البیاض کرمک زرخار و دوشه
حمر الراس بعض الجبد تشبه بها اصابع الفشار لیفتها و بیاضها
البیاض مثل البیاض و الاثنی یقعة البیاض توده بلند و فراخ کل شیء مرفوع
فهبیاض البیاض شراب و دروغ کوی و بقال البیاض الخلب یلمع و الخلب
هو الکذب من یلمع و المیلمع مرد درست کان و یلمع مثل البیاض
البیاض حشمة بزرگ و بجه دراج نیابیح غینابیح موضع و منبع
بلد البیاض تیز دل و شتر مرغ سبک خادم قوم یاس
اسم حیل البیاض زنده دل سبک نیز و الجبال و الاحمق
البیاض یاره البیاض سبک و البیاض النخل الواحدة یقعة
بنوق اسم کان یوم نوح علیه السلام البیاض سبک البیاض قبار
ک نیز هوک موضع بنا حینة الشام و منه یوم البیاض هوک البیاض
اسم حیل البیاض لک سب و باران زربس باران و کور آب
و بار هموار و بار بسیار کانه علی مرة بعد مرة البیاض سبک
البیاض سبک یتم ای نظار البیاض بیدر و هو من البیاض الیوم

ملاک الدرب بالا خست له التیممة والبنامی والا بنام حج الجوم مرد سیاه
وهر خیزی که سیاه باشد و دود و الیجوم اسم فرس النعمان المذری سمی به
لشده سواده الیسلام وادی میقات اهل شام الیم دریا الیجام کبوتر
خانگی الواحدة یانه وقیل مرغ صحرایی الیوم روز این الیوم مثله بوالایام
اهل زمانه ابنة الایام الیپیته الیاسموت والیاسمین
یاسمین الیاسن انکه بر دست راست باشد و یمن والیاسن انکه
الذی یاخذ علی الیمین الیبرین اسم رمل البین کور که کنون سار زاید الیروز
زهر و الیبرون ما و الفرس و يقال و الفیل و الیبرون دماح الفیل الیفرقون
یما ری ادمی و بجای کشت و برن ملک من ملک الخیمیر البیض بر بیه
البیض و البیقین یکمان و رجل یقن و هو الذی الیسمع لشی الالبیقین
البیقین که و بزرگ و مانند وی و کل شی ذهب بسطار فی الارض مثل
البطح و القنار البقطان بیدار البقطنی ج البوالبقطان خروس الیمین
و راستی و اولان مداد و الیبتوخسک الیبتوخسک الیبرغنی فی کفلم
ترشته و مرد بد دل الیبرغ دای که بر هر دوران شتر باشد الیم بویسته و خطها
کف و سوی در جنب اذا دانست غیر منصفمة و می سحت و الیسرات
و القویم و قیل الخفان الیسارة تواکری البقرة بزغال که بر دوام بندند البقرة
ان سرکین که جعل غلطان البعلة نشتر کا الیعللات و لا يقال الیال البعلة
مثل الیافع لقال غلام یفعله الواحدة و التثنية و الجمع فیه سوا اللفظة بیدار
و لقطه البوم مخروم الیلقمة ماده سید البعامة کبوتر خانگی و الجمع کما و الیلقمة

بلا دامنہ نجستہ در کجای و نبرد مینای الیمنه دست
الیمنه نوعی از درختان الیهودیہ جوودی الیاری
یا ره کر الیا فعی میوه و خوشبو یونانی ملک الموت علیه السلام
الیزتی و ازنی منسوب الی دینی یزن ملک مرلوک الیسری
دست جب یعلی من اسماء الرجال و امرأة تعلی الیقری
کلوک الیلبی خوشن کر الیلیمعی زبیرک و راست کمان
الیمستی خربشته الیمانی شمشیر معروف الیمنی دست راست
یهودی حمود و الهود و الهود ل ل ل ل

قدم الکتاب المسمی بنجاس الاهی

کتابخانه آستان قدس
کتابخانه آستان قدس
کتابخانه آستان قدس